

1:1 პირველითგან იყო სიტყუაჲ, და სიტყუაჲ იგი იყო ღმრთისა თანა, და ღმერთი იყო სიტყუაჲ იგი. **2** ესე იყო პირველითგან ღმრთისა თანა. **3** ყოველივე მის მიერ შეიქმნა, და თვნიერ მისა არცა ერთი რაჲ იქმნა, რაოდენი-რაჲ იქმნა. **4** მის თანა ცხორებაჲ იყო და ცხორებაჲ იგი იყო ნათელ კაცთა. **5** და ნათელი იგი ბნელსა შინა ჩანს, და ბნელი იგი მას ვერ ეწია. **6** იყო კაცი მოვილინებული ღმრთისა მიერ, და სახელი მისი იოვანე. **7** ესე მოვიდა მოწამედ, რადთა წამოს ნათლისა მისთვის, რადთა ყოველთა ჰრწმენეს მისგან. **8** არა თუ იგი იყო ნათელი, არამედ რადთა წამოს ნათლისა მისთვის. **9** იყო ნათელი ჭემმარიტი, რომელი განანათლებს ყოველსა კაცსა, მომავალსა სოფლად. **10** სოფელსა შინა იყო, და სოფელი მის მიერ შეიქმნა, და სოფელმან იგი ვერ იცნა. **11** თვსთა თანა მოვიდა, და თვსთა იგი არა შეიწყნარეს. **12** ხოლო რაოდენთა-იგი შეიწყნარეს, მოსცა მათ კელმწიფებაჲ შვილ ღმრთისა ყოფად, რომელთა ჰრწამს სახელი მისი, **13** რომელნი არა სისხლთაგან, არცა ნებითა ჯორცთაჲთა, არცა ნებითა მამაკაცისაჲთა, არამედ ღმრთისაგან იშვნეს. **14** და სიტყუაჲ იგი ჯორციელ იქმნა და დაემკვდრა ჩუენ შორის, და ვიხილეთ დიდებაჲ მისი, დიდებაჲ ვითარცა მხოლოდ შობილისაჲ მამისა მიერ, სავსე მადლითა და ჭემმარიტებითა. **15** იოვანე წამა მისთვის, ღალატ-ყო და თქუა: ესე არს, რომლისათვის-იგი ვთქუ: რომელი ჩემსა შემდგომად მოვალს, ჩემსა უწინარეს იყო, რამეთუ პირველ ჩემსა არს. **16** და სავსებისაგან მისისა ჩუენ ყოველთა მოვილეთ, და მადლი მადლისა წილ. **17** რამეთუ სჯული მოსესგან მოეცა, ხოლო მადლი და ჭემმარიტებაჲ ქრისტე იესუმს მიერ იქმნა. **18** ღმერთი არავინ სადა იხილა; მხოლოდ-შობილმან ძემან, რომელი იყო წიაღთა მამისათა, მან გამოთქუა. **19** და ესე არს წამებაჲ იოვანესი, ოდეს მიავლინნეს მისა ჰურიათა იერუსალჴმით მღდელნი და ლევიტელნი, რადთა ჰკითხონ მას, ვითარმედ: შენ

ვინ ხარ? **20** და აღიარა და არა უვარ-ყო; აღიარა, ვითარმედ: მე არა ვარ ქრისტი. **21** და მათ ჰკითხეს მას: და უკუე ვინ ხარ შენ? ელია ხარა? და მან თქუა: არა ვარ; წინაწარმეტყუელნი იგი ხარა შენ? და მიუგო: არა. **22** და ჰრქუეს: გუარქუ ჩუენ, ვინ ხარ შენ, რადთა სიტყუად მივართუათ მომავლინებელთა ჩუენტა, რასა იტყვ შენთვს? **23** და თქუა: მე - ჯმად ღალადებისად უდაბნოსა: განჰმზადენით გზანი უფლისანი, ვითარცა თქუა ესაია წინაწარმეტყუელმან. **24** და მივლინებულნი იგი იყვნეს ფარისეველთაგანნი. **25** ჰკითხეს მას და ჰრქუეს: და რადსათვს ნათელ-სცემ, უკუეთუ არა ხარ შენ ქრისტი, არცა ელია, არცა წინაწარმეტყუელი იგი? **26** მიუგო იოვანე და ჰრქუა მათ: მე ნათელ-ვსცემ წყლითა, ხოლო შორის თქუენსა დგას, რომელი თქუენ არა იცით, **27** რომელი ჩემსა შემდგომად მოსლვად არს, რომელი პირველ ჩემსა იყო, რომლისა არა ღირს ვარ მე, რადთა განვჰვსნნე საბელნი ჯამლთა მისთანი. **28** ესე ბეთაბრას იყო, წიაღ-იორდანესა, სადა-იგი იყო იოვანე და ნეთელ-სცემდა. **29** ხვალისაგან იხილა იოვანე იესუ, მომავალი მისა, და თქუა: აჰა ტარიგი ღმრთისად, რომელმან აიხუნეს ცოდვანი სრფლისანი. **30** ესე არს, რომლისათვს-იგი ვთქუ: შემდგომად ჩემსა მოვალს კაცი, რომელი პირველ ჩემსა იყო, რამეთუ უპირატეს ჩემსა არს. **31** და მე არა ვიცოდე იგი, არამედ რადთა გამოეცხადოს ისრაჴლსა, ამისთვს მოვედ მე წყლითა ნათლის-ცემად. **32** და წამა იოვანე და თქუა, რამეთუ: ვიხილე სული ღმრთისად ვითარცა ტრედი გარდამომავალი ზეცით, და დაადგრა მას ზედა. **33** და მე არა ვიცოდე იგი, არამედ რომელმან მომავლინა მე ნათლის-ცემად წყლითა, მან მრქუა მე: რომელსა ზედა იხილო სული გარდამომავალი და დადგრომილი მის ზედა, იგი არს, რომელმან ნათელ-გცეს სულითა წმიდითა. **34** და მე ვიხილე და ვწამე, რამეთუ ესე არს მე ღმრთისად. **35** ხვალისა დღე დგა კუალად იოვანე და მოწაფეთა მისთაგანნი ორნი. **36** და მიჰხედა

იესუს, ვიდოდა რაჲ იგი, და თქუა: აჰა ტარიგი ღმრთისაჲ. **37** და ესმა მისი ორთა მათ მოწაფეთა, იტყოდა რაჲ ამას, და მისდევდეს იესუს. **38** მოექცა იესუ და იხილნა იგინი, მი-რაჲ-სდევდეს მას, და ჰრქუა მათ: რასა ეძიებთ? ხოლო მათ ჰრქუეს მას: რაბი (რომელი ითარგმანების ?მოდლუარ?), სადა იყოფი? **39** ჰრქუა მათ: მოვედით და იხილეთ. და მივიდეს და იხილეს, სადა იყოფოდა, და მის თანა დაადგრეს მას დღესა შინა. ჟამი იყო ვითარ მეათე. **40** იყო ანდრეა, ძმად სიმონ-პეტრესი, ერთი ორთაგანი, რომელთა ესმა იოვანესგან, და მისდევდეს მას. **41** პოვა ამან პირველად ძმად თჳსი სიმონ და ჰრქუა მას: ვპოეთ მესია, რომელ არს თარგმანებით: ?ქრისტე?. **42** ამან მოიყვანა იგი იესუდსა. მიხედა მას იესუ და ჰრქუა: შენ ხარ სიმონ, ძე იონადსი, შენ გეწადოს კეფა, რომელი ითარგმანების ?კლდე?. **43** ხვალისაგან უნდა იესუს განსლვად გალილეად და პოვა ფილიპე და ჰრქუა მას იესუ: მომდევდი მე. **44** ხოლო იყო ფილიპე ბეთსაიდადთ, ქალაქისაგან ანდრეადსა და პეტრესა. **45** პოვა ფილიპე ნათანაელ და ჰრქუა მას: რომელი-იგი დაწერა მოსე სჯულსა და წინაწარმეტყუელთა, ვპოეთ: იესუ, ძე იოსებისი, ნაზარეთით. **46** და ჰრქუა მას ნათანაელ: ნაზარეთით შესაძლებელ არსა კეთილისა რადსამე ყოფად? ჰრქუა მას ფილიპე: მოვედ და იხილე. **47** იხილა რაჲ იესუ ნათანაელ, მომავალი მისა, და თქუა მისთჳს: აჰა ჭემმარიტად ისრაიტელი, რომლისა თანა ზაკუვად არა არს. **48** ჰრქუა მას ნათანაელ: ვინად მიცი მე? მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: პირველ ფილიპეს ჳმობადმდე შენდა, იყავ რაჲ ლელუსა ქუეშე, გიხილე შენ. **49** მიუგო მას ნათანაელ და ჰრქუა: რაბი, შენ ხარ ძე ღმრთისაჲ, შენ ხარ მეუფე ისრაელისაჲ. **50** მიუგო იესუ და ჰრქუა მას, რამეთუ: გარქუ შენ, ვითარმედ: გიხილე შენ ლელუსა ქუეშე, და გრწამს; უფროდსი ამათსა იხილო. **51** და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყჳ თქუენ: ამიერითგან იხილნეთ ცანი განხუმულნი და ანგელოზნი

ღმრთისანი, აღმავალნი და გარდამომავალნი ძესა ზედა
კაცისასა.

2:1 და მესამესა დღესა ქორწილი იყო კანას გალილეადსასა, და
მუნ იყო დედად იესუდსი. **2** მიჰხადეს იესუს და მოწაფეთა მისთა
ქორწილსა მას. **3** და ვითარ მოაკლდა ღვინოდ, ჰრქუა იესუს
დედამან მისმან: ღვინოდ არა აქუს. **4** ჰრქუა მას იესუ: რად არს
ჩემდა და შენდა, დედაკაცო? არღა მოწევნულ არს ჟამი ჩემი. **5**
ჰრქუა დედამან მისმან მსახურთა მათ, ვითარმედ: რადცა გრქუას
თქუენ, ყავთ! **6** იყვნეს მუნ სარწყულნი ქვისანი ექუსნი,
მდგომარენი, მსგავსად განწმენდისა მის ჰურიათადასა. რომელთა
შთაისხიან საწყაული ორ-ორი გინა სამ-სამი. **7** და ჰრქუა მათ
იესუ: აღავსენით სარწყულნი ეგე წყლითა! და მათ აღავსნეს
იგინი პირისპირ. **8** და ჰრქუა მათ: აღმოავსეთ აწ და მოართვთ
პურისა უფალსა! ხოლო მათ მოართუეს. **9** და ვითარცა გემოდ
იხილა პურისა უფალმან წყალი იგი, რომელი ღვინო იქმნა, და არა
უწყოდა, ვინად იყო, გარნა მსახურთა მათ უწყოდეს, რომელთა
აღავსნეს წყლითა, მოუწოდა პურისა უფალმან მას სიძესა **10** და
ჰრქუა მას: ყოველმან კაცმან კეთილი ღვინოდ პირველად
წარმოდგის, და ოდეს დაითრვნიან, მაშინ უჯერესიცა. ხოლო შენ
დაჰმარხე ღვინოდ კეთილი აქამომდე. **11** ესე ქმნა დასაბამად
სასწაულთა იესუ კანას გალილეადსასა და გამოუცხადა დიდებად
თვსი, და ჰრწმენა მისი მოწაფეთა მისთა. **12** ამისა შემდგომად
შთავიდა იესუ კაპერნაუმდ, იგი და დედად მისი და ძმანი მისნი
და მოწაფენი მისნი მის თანა, და მუნ დაადგრა არა მრავალ დღე.
13 და მოახლებულ იყო პასექი იგი ჰურიათად, და აღვიდა იესუ
იერუსალჴმდ. **14** და პოვნა ტაძარსა მას შინა მოფარდულნი
ზროხათანი და ცხოვართანი და ტრედთანი და მეკერმენი
მსხდომარენი. **15** და შექმნა შოლტი საბლისად და ყოველი იგი
გამოასხა ტაძრით: ზროხად და ცხოვარი; და კერმის-

მსყიდველთა მათ დაუთხია კერძად და ტაბლები იგი დაუმჯუა. **16** და ტრედის-მოფარდულთა მათ ჰრქუა: აღიღეთ ესე ამიერ და ნუ ჰყოფთ სახლსა მამისა ჩემისასა სახლ სავაჭრო. **17** და მოეჯსენა მოწაფეთა მისთა, რამეთუ წერილ არს: შურმან სახლისა შენისამან შემჭამა მე. **18** მიუგეს ჰურიათა და ჰრქუეს მას: რასა სასწაულსა მიჩუენებ ჩუენ, რამეთუ ამას იქმ? **19** მიუგო იესუ და ჰრქუა: დაჰჯსენით ტაძარი ესე, და მესამესა დღესა აღვადგინო ეგე. **20** ჰრქუეს მას ჰურიათა: ორმეოც და ექუსსა წელსა აღემენა ტაძარი ესე, და შენ სამთა დღეთა აღადგინო იგი? **21** ხოლო იგი იტყოდა ტაძრისათჳს გუამისა თჳსისა. **22** და ოდეს აღდგა მკუდრეთით, მოეჯსენა მოწაფეთა მისთა, რამეთუ ამისთჳს იტყოდა, და ჰრწმენა წიგნისად და სიტყუად იგი, რომელი ჰრქუა მათ იესუ. **23** და ოდეს იყო იგი იერუსალჴმს ჰასქასა მას დღესასწაულსა, მრავალთა ჰრწმენა სახელისა მისისად, რამეთუ ხედვიდეს სასწაულთა მისთა, რომელთა იქმოდა. **24** ხოლო თჳთ იესუ არა არწმუნებდა მათ თავით თჳსით, რამეთუ ყოველთა იცოდეს იგი. **25** და რამეთუ არა უჯმდა, რადთა წამოს ვინმე კაცისა მისთჳს, რამეთუ მან თჳთ იცოდა, რად იყო კაცისა მის თანა.

3:1 იყო ვინმე კაცი ფარისეველთაგანი, სახელით ნიკოდიმოს, მთავარი ჰურიათად. **2** ესე მოვიდა იესუჲსა ღამე და ჰრქუა მას: რაბი, უწყით, რამეთუ ღმრთისა მიერ მოსრულ ხარ მოძღურად, რამეთუ ვერვის ჯელ-ეწიფების სასწაულთა ამათ საქმედ, რომელთა შენ იქმ, უკუეთუ არა ღმერთი იყოს მის თანა. **3** მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: ამენ, ამენ გეტყჳ შენ: უკუეთუ ვინმე არა იშვეს მეორედ, ვერ ჯელ-ეწიფების ხილვად სასუფეველი ცათად. **4** ჰრქუა მას ნიკოდიმოს: ვითარ ჯელ-ეწიფების კაცსა ბერსა შობად? ნუუკუე შესადლებელ არს მუცელსა დედისა თჳსისასა შესლვად მეორედ და შობად? **5** მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: ამენ,

ამენ გეტყვ შენ: უკუეთუ ვინმე არა იშვეს წყლისაგან და სულისა, ვერ ჯელ-ეწიფების შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა. **6** შობილი იგი ჯორცთაგან ჯორცი არს და შობილი იგი სულისაგან სული არს. **7** ნუ გიკვრნ, რამეთუ გარქუ შენ ესე: ჯერ-არს თქუენდა მეორედ შობად. **8** სულსა ვიდრეცა უნებნ, ქრინ, და ჯმად მისი გესმის, არამედ არა იცი, ვინაჲ მოვალს და ვიდრე ვალს. ესრეთ არს ყოველი შობილი სულისაგან. **9** მიუგო ნიკოდიმოს და ჰრქუა მას: ვითარ შესაძლებელ არს ყოფად ესე? **10** მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: შენ ხარ მოძღუარი ისრაჴლისაჲ და ესე არა იცია? **11** ამენ, ამენ გეტყვ შენ, რამეთუ: რომელი ვიცით, ვიტყვთ, და რომელი ვიხილეთ, ვწამებთ, და წამებასა ჩუენსა არა შეიწყნარებთ. **12** უკუეთუ ქუეყანისაჲ გითხარ თქუენ, და არა გრწამს, ვითარ უკუე ზეცისაჲ გითხრა თქუენ, და გრწმენეს? **13** და არავინ აღჯდა ზეცად, გარნა რომელი-იგი გარდამოჯდა ზეცით - ძე კაცისაჲ, რომელი არს ზეცათა შინა. **14** და ვითარცა-იგი მოსე აღამაღლა გუელი უდაბნოს, ეგრეთ ჯერ-არს ამაღლებაჲ მისა კაცისაჲ. **15** რადთა ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს იგი, არა წარწყმდეს, არამედ აქუნდეს ცხორებაჲ საუკუნოდ. **16** რამეთუ ესრეთ შეიყუარა ღმერთმან სოფელი ესე, ვითარმედ ძეცა თჯსი მხოლოდ-შობილი მოსცა მას, რადთა ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს იგი, არა წარწყმდეს, არამედ აქუნდეს ცხორებაჲ საუკუნოდ. **17** რამეთუ არა მოავლინა ღმერთმან ძე თჯსი სოფლად, რადთა დასაჯოს სოფელი, არამედ რადთა აცხოვნოს სოფელი მის მიერ. **18** რომელსა ჰრწმენეს მისი, არა დაისაჯოს; ხოლო რომელსა არა ჰრწმენეს, აწვე დასჯილ არს, რამეთუ არა ჰრწმენა სახელისა მიმართ მისა ღმრთისა მხოლოდ-შობილისა. **19** და ესე არს სასჯელი, რამეთუ ნათელი მოვიდა სოფლად, და შეიყუარეს კაცთა ბნელი, ვიდრე ნათელი, რამეთუ იყვნეს საქმენი მათნი ბოროტ. **20** რამეთუ ყოველი რომელი ბოროტსა იქმს, სძულს მას ნათელი და არა მოვალს ნათელსა,

რადთა არა ემხილნენ საქმენი მისნი. **21** ხოლო რომელი იქმნ ჭეშმარიტებასა, მოვალს ნათლად, რადთა ცხად იყვნენ საქმენი მისნი, რამეთუ ღმრთისა მიერ ქმნულ არიან. **22** ამისა შემდგომად მოვიდა იესუ და მოწაფენი მისნი ქუეყანად ჰურიასტანისა და მუნ იყოფოდა მათ თანა და ნათელ-სცემდა. **23** იყო იოვანეცა და ნათელ-სცემდა ენონს, მახლობელად სალიმსა, რამეთუ წყალნი ფრიად იყვნეს მუნ, და მოვიდოდეს და ნათელს-იღებდეს მისგან. **24** რამეთუ არღა შევრდომილ იყო იოვანე საპყრობილედ. **25** და იყო გამოძიებაჲ მოწაფეთაგან იოვანესთა ჰურიათა თანა განწმედისათჳს. **26** და მოვიდეს იოვანესა და ჰრქუეს მას: რაბი, რომელი-იგი იყო შენ თანა წიაღ იორდანესა, რომლისათჳს შენ სწამე, აჰა იგი ნათელ-სცემს, და ყოველნი მივლენან მისა. **27** მიუგო იოვანე და ჰრქუა მათ: ვერ ველ-ეწიფების კაცსა მოღებად თავით თჳსით არცა ერთი რაჲ, უკუეთუ არა არს მოცემულ მისა ზეცით. **28** თქუენ თვთ მეწამებით მე, რამეთუ ვთქუ: არა ვარ მე ქრისტე, არამედ მოვლინებულ ვარ წინაშე მისსა. **29** რომელსა აქუნდეს სძალი, იგი სიძე არს; ხოლო მეგობარი სიძისაჲ რომელი დგას და ესმის მისი, სიხარულით უხარის ჳმითა სიძისაჲთა. ესე უკუე სიხარული ჩემი აღსრულებულ არს. **30** მისა ჯერ-არს აღორძინებად, ხოლო ჩემდა მოკლებად. **31** ზეგარდამომავალი იგი ყოველთა ზედა არს. და რომელი არს ქუეყანით, ქუეყანისაგანი არს და ქუეყანისასა იტყჳს, ხოლო ზეცით მომავალი ყოველთა ზედა არს. **32** და რომელი იხილა და ესმა, ამას წამებს, და წამებასა მისსა არავინ მიიღებს. **33** რომელმან მიიღო წამებაჲ მისი, დაჰბეჭდა, რამეთუ ღმერთი ჭეშმარიტ არს. **34** და რომელი მოავლინა ღმერთმან, სიტყუათა ღმრთისათა იტყჳს, რამეთუ არა ზომით მოსცა ღმერთმან სული. **35** მამასა უყუარს ძე და ყოველივე მოსცა ველთა მისთა. **36** რომელსა ჰრწმენეს ძე, აქუნდეს ცხორებაჲ საუკუნოდ, ხოლო რომელი ურჩ

იყოს ძისა, არა იხილოს ცხორებად, არამედ რისხვად ღმრთისად დადგრომილ არს მის ზედა.

4:1 ვითარცა გულისჴმა-ყო უფალმან, რამეთუ ესმა ფარისეველთა, ვითარმედ იესუს უმრავლესნი მოწაფენი უსხენ და ნათელ-სცემს, ვიდრე იოვანეს, **2** რამეთუ თვს იესუ არა ნათელ-სცემდა, არამედ მოწაფენი მისნი, **3** დაუტევა ჰურთასტანი და წარვიდა გალილეად. **4** ხოლო თავადი განსლვად იყო სამარიათ. **5** და მივიდა ქალაქსა სამარიტელთასა, რომელსა ჰრქვან სუქარ, მახლობელად დაბასა, რომელი მისცა იაკობ იოსებს, ძესა თვსსა. **6** და იყო მუნ წყაროდ იაკობისი. ხოლო იესუ, მაშურალი გზისა სლვისაგან, ჯდა წყაროსა მას ზედა. ჟამი იყო ვითარ მეექუსე. **7** მოვიდა დედაკაცი სამარიათ ვსებად წყლისა. ჰრქუა მას იესუ: მასუ მე წყალი. **8** რამეთუ მოწაფენი მისნი წარსრულ იყვნეს ქალაქად, რადთა საზრდელი იყიდონ. **9** ჰრქუა მას დედაკაციმან მან სამარიტელმან: ვითარ, შენ ჰურთად ხარ და ჩემგან წყალსა ითხოვ, სამარიტელისა დედაკაცისაგან? რამეთუ არა შეეხნიან ჰურთანი სამარიტელთა. **10** მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: უკუეთუმცა იცოდე შენ ნიჭი ღმრთისად და ვინ არს, რომელი გეტყვს შენ: ?მეც მე წყალი, რადთა ვსუა?, შენმცა სთხოვე მას, და გცამცა წყალი ცხოველი. **11** ჰრქუა მას დედაკაციმან მან: უფალო, არცა სავსებელი გაქუს, და ჯურღმული ესე ღრმა არს. ვინაჲ გაქუს შენ წყალი ცხოველი? **12** ნუუკუე შენ უფროდს ხარა მამისა ჩუენისა იაკობისა, რომელმან ესე ჯურღმული მომცა ჩუენ? და იგი თავადი ამისგან სუმიდა და ძენი მისნი და საცხოვარი მისი. **13** მიუო იესუ და ჰრქუა მას: ყოველი რომელი სუმიდეს წყლისა ამისგან, სწყუროდის კუალადცა, **14** ხოლო რომელმან სუას წყლისა მისგან, რომელი მე მივსცე მას, არღარა სწყუროდის უკუნისამდე, არამედ წყალი, რომელი მე მივსცე მას, იქმნეს მის შორის წყარო წყლის, რომელი

ვიდოდეს ცხორებად საუკუნოდ. **15** ჰრქუა დედაკაცმან მან: უფალო, მეც მე წყალი ესე, რადთა არა მწყუროდის, არცაღა მოვიდე აქა ვსებად. **16** ჰრქუა მას იესუ: წარვედ და მოხადე ქმარსა შენსა და მოვედ აქა. **17** მიუგო დედაკაცმან მან და ჰრქუა: არა მივის ქმარი. ჰრქუა მას იესუ: კეთილად სთქუ, ვითარმედ: არა მივის ქმარი, **18** რამეთუ ხუთ ქმარ გესხნეს, და აწ რომელი გივის, არა არს ქმარი შენი; ესე ჭემმარიტი სთქუ. **19** ჰრქუა მას დედაკაცმან მან: უფალო, ვხედავ, რამეთუ წინაწარმეტყუელი ხარ შენ. **20** მამანი ჩუენნი მთასა ამას თაყუანის-სცემდეს, და თქუენ იტყვთ, ვითარმედ: იერუსალჴმს არს ადგილი, სადა ჯერ-არს თაყუანის-ცემად. **21** ჰრქუა მას იესუ: დედაკაცო, გრწმენინ ჩემი, რამეთუ მოვალს ჟამი, ოდეს არცა ამას მთასა, არცა იერუსალჴმს თაყუანის-სცემდეთ მამასა. **22** თქუენ თაყუანის-სცემთ, რომელი არა იცით, ხოლო ჩუენ თაყუანის-ვსცემთ, რომელი ვიცით, რამეთუ ცხორებად ჰურიათაგან არს. **23** არამედ მოვალს ჟამი, და აწვე არს, ოდეს ჭემმარიტნი თაყუანის-მცემელნი თაყუანის-სცემდენ მამასა სულითა და ჭემმარიტებითა, რამეთუ მამადცა ეგევითართა ეძიებს თაყუანის-მცემელთა მისთა. **24** სულ არს ღმერთი, და თაყუანის-მცემელთა მისთა სულითა და ჭემმარიტებითა თანა-აც თაყუანის-ცემად. **25** ჰრქუა მას დედაკაცმან მან: ვიცი, რამეთუ მესია მოვალს, რომელსა ჰრქვან ქრისტე. ოდეს მოვიდეს იგი, მითხრას ჩუენ ყოველი. **26** ჰრქუა მას იესუ: მე ვარ, რომელი გეტყვ შენ. **27** და ამას ოდენ სიტყუასა ზედა მოვიდეს მოწაფენი მისნი და უკვრდა, რამეთუ დედაკაცისა თანა იტყოდა. და არავინ ჰრქუა მას: რასა ეძიებ, ანუ რასა იტყვ მის თანა? **28** დაუტევა უკუე სარწყული იგი მისი დედაკაცმან და წარვიდა ქალაქად და უთხრა კაცთა მათ: **29** მოვედით და იხილეთ კაცი, რომელმან მითხრა მე ყოველი, რადცა ვქმენ. ნუუკუე იგი არს ქრისტე? **30** გამოვიდეს ქალაქით და მოვიდოდეს მისა. **31** და ვიდრე-იგი მოვიდოდეს,

ამას ოდენ სიტყუასა ეტყოდეს მას მოწაფენი და ჰრქუეს: რაბი, ჭამე! **32** ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: მე ჭამადი მაქუს ჭამად, რომელი თქუენ არა იცით. **33** იტყოდეს მოწაფენი ურთიერთას: ნუუკუე მო-ვინმე-ართუა მას ჭამადი? **34** ჰრქუა მათ იესუ: ჩემი ჭამადი არს, რადთა ვყო ნებად მომავლინებელისა ჩემისაჲ და აღვასრულო საქმე მისი. **35** არა თქუენ იტყვთა, ვითარმედ: ოთხდა თუე არიან, და მოვალს მკაჲ? აჰა ესერა მე გეტყვ თქუენ: აღიხილენით თუალნი თქუენნი და იხილეთ ყანები, რამეთუ სპეტაკ არიან სამკალად აწვე. **36** და მომკალმან სასყიდელი თვისი მოიღოს და შეიკრიბოს ნაყოფი ცხორებად საუკუნოდ, რადთა მთესვარსა და მომკალსა ერთბამად უხაროდის მის თანა. **37** რამეთუ ამით არს ჭემმარიტ სიტყუად იგი, ვითარმედ სხუად არს მთესვარი და სხუად არს მომკალი. **38** მე წარგავლინებ თქუენ მკად, რომელსა თქუენ არა დაშუერთ, სხუანი დამაშურალ არიან, და თქუენ შრომილსა მათსა შემოხუედით. **39** ხოლო ქალაქისა მისგანთა მრავალთა ჰრწმენა მისა მიმართ, სამარიტელთა მათ, სიტყვთა მის დედაკაცისაჲთა, რამეთუ წამებდა, ვითარმედ: ყოველივე მითხრა მე, რაოდენი ვქმენ. **40** და ვითარცა მოვიდეს მისა სამარიტელნი იგი, ევედრებოდეს მას, რადთა დაადგრეს მათ თანა. და დაადგრა მუნ ორ დღე. **41** და უფროდსსა სიმრავლესა ჰრწმენა სიტყუათა მისთაჲ. **42** და ეტყოდეს დედაკაცსა მას, ვითარმედ: არღარა სიტყვთა შენითა გურწამს, რამეთუ ჩუენ თვთ გუესმა მისგან და უწყით, რამეთუ ესე არს ჭემმარიტად მაცხოვარი სოფლისაჲ, ქრისტე. **43** შემდგომად ორისა მის დღისა გამოვიდა მიერ და წარვიდა გალილეად. **44** რამეთუ თავადი იესუ წამებდა, ვითარმედ: წინაწარმეტყუელსა თვისსა სოფელსა პატივი არა აქუს. **45** და ოდეს მივიდა გალილეად, შეიწყნარეს იგი გალილეველთა, რამეთუ ყოველი ეხილვა, რაოდენი ქმნა იერუსალჴმს დღესასწაულსა მას და რამეთუ იგინიცა მოსრულ იყვნეს

დღესასწაულსა მას. **46** მოვიდა იესუ მერმეცა კანად გალილეასა, სადა-იგი ქმნა წყალი ღვინოდ. და იყო ვინმე სამეუფოდთ მოსრული კაცი, რომლისა ძე სნეულ იყო კაპერნაუმს. **47** ამას ესმა, ვითარმედ: იესუ მოსრულ არს ჰურიასტანით გალილევას; მოვიდა მისა და ევედრებოდა, რადთა მივიდეს მის თანა და განკურნოს ძე იგი მისი, რომელი მიახდა სიკუდიდ. **48** ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ არა იხილოთ სასწაულები და ნიშები, არა გრწმენეს. **49** ჰრქუა მას სამეუფოდსა კაცმან მან: უფალო, მოვედ პირველად სიკუდილადმდე მისა ჩემისა. **50** ჰრქუა მას იესუ: ვიდოდე, ცოცხალ არს ძე შენი. და ჰრწმენა კაცსა მას სიტყუად იგი, რომელი ჰრქუა მას იესუ, და წარვიდა. **51** და ვითარცა მი-ოდენ-ვიდოდა იგი, მონანი მისნი მოეგებვოდეს მას და უთხრეს და ჰრქუეს, ვითარმედ: ძე შენი ცოცხალ არს. **52** ჰკითხვიდა მათ: რომელსა ჟამსა უმოლხინეს იქმნა? ჰრქუეს მას: გუშინ მეშვდესა ჟამსა ოდენ დაუტევა იგი მჭურვალეზამან. **53** მოეცენა მამასა მის ყრმისასა, რამეთუ მას ჟამსა ოდენ ჰრქუა მას იესუ, ვითარმედ: ძე შენი ცოცხალ არს. და ჰრწმენა მას და ყოველთა სახლეულთა მისთა. **54** ესე კუალად მეორე სასწაული ქმნა იესუ, მო-რად-ვიდა ჰურიასტანით გალილეად.

5:1 ამისა შემდგომად იყო დღესასწაული ჰურიათად, და აღვიდა იესუ იერუსალჴმდ. **2** და არს იერუსალჴმს ცხოვართა საბანელსა მას ტბად, რომელსა ჰრქვან ებრაელებრ ბეთეზდა, და ხუთ სტოვა იყო. **3** ამას შინა ისხა სიმრავლე უძღურთად, ბრმები, მკელობლები, განკმელები, რომელნი მოელიედ წყლისა მის აღმრლუევასა. **4** რამეთუ ანგელოზი წლითი წლად გარდამოვიდოდა საბანელსა მას და აღამრლვის წყალი იგი; და რომელიცა პირველ შთავიდის აღმრლუევასა მას წყლისასა, განიკურნის, რომლითაცა შეპყრობილ არნ სნეულებითა. **5** იყო

ვინმე მუნ კაცი, რომელსა ოც და ათრვამეტი წელი დაეყო უძღურებასა შინა. **6** ესე იხილა იესუ მდებარე და გულისგმა-ყო, რამეთუ მრავალი წელი აქუს უძღურებასა შინა. ჰრქუა მას იესუ: გნებავსა, რადთა განიკურნო? **7** მიუგო უძღურმან მან და ჰრქუა: უფალო, კაცი არა მაქუს, რადთა, რაჟამს წყალი ესე აღიმრღუეს, და შთა-მცა-მაგდო საბანელსა ამას. ვიდრე მე მოვიდოდი, სხუად უწინარეს ჩემსა შთავიდის და განიკურნის. **8** ჰრქუა მას იესუ: აღდეგ, აღილე ცხედარი შენი და ვიდოდე! **9** და მეყსეულად განცოცხლდა კაცი იგი და აღილო ცხედარი თვისი და წარვიდა. ხოლო იყო შაბათი დღე იგი. **10** ეტყოდეს მას ჰურიანი იგი: შაბათი არს, და არა ჯერ-არს შენდა აღებად ცხედარი შენი. **11** ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა მათ: რომელმან-იგი განმკურნა მე, მან მჰრქუა: აღილე ცხედარი შენი და ვიდოდე! **12** ჰკითხვიდეს უკუე მას ჰურიანი იგი და ჰრქუეს: ვინ არს კაცი იგი, რომელმან გრქუა შენ: აღილე ცხედარი შენი და ვიდოდე? **13** ხოლო განკურნებულმან მან არა უწყოდა, ვინ არს, რამეთუ იესუ მიეფარა, რამეთუ ერი იყო ადგილსა მას. **14** ამისსა შემდგომად პოვა იგი იესუ ტაძარსა მას შინა და ჰრქუა მას: აჰა ცოცხალ იქმენ, ნუღარა სცოდავ, რადთა არა უძვრესი რადმე გეყოს შენ. **15** წარვიდა კაცი იგი და უთხრა ჰურიათა მათ, ვითარმედ: იესუ არს, რომელმან განმკურნა მე. **16** და ამისთჳს სდევნიდეს ჰურიანი იგი იესუს და ენება მოკლვად მისი, რამეთუ ამას იქმოდა შაბათთა შინა. **17** ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: მამად ჩემი მოაქამომდე იქმს, და მეცა ვიქმ. **18** ამისთჳს უფროდს ხოლო ეძიებდეს ჰურიანი იგი მოკლვად იესუს, რამეთუ არა ხოლო თუ შაბათსა დაჰჳსნიდა, არამედ ღმერთსაცა მამად თჳსა იტყოდა და თავსა თჳსსა სწორ-ჰყოფდა ღმრთისა. **19** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყჳ თქუენ: არა ჳელ-ეწიფების ძესა კაცისასა საქმედ თავით თჳსით არცა ერთი რად, უკუეთუ არა იხილოს რადმე მამისაგან საქმე, რამეთუ რავდენსა-იგი მამად

იქმს, მას ძე ეგრეთვე მსგავსად იქმს. **20** რამეთუ მამასა უყუარს ძე და ყოველსავე უჩუენებს მას, რაოდენსაცა იგი იქმს, და უფროდსიცა ამისა უჩუენოს მას საქმე, რადთა თქუენ გიკვრდეს. **21** რამეთუ ვითარცა-იგი მამად აღადგინებს მკუდართა და აცხოვნებს, ეგრეცა ძე, რომელთად ჰნებავს, აცხოვნებს. **22** არცაღა მამად სჯის არავის, არამედ ყოველი სასჯელი მოსცა ძესა, **23** რადთა ყოველნი პატივ-სცემდენ ძესა, ვითარცა-იგი პატივ-სცემენ მამასა, რამეთუ რომელმან არა პატივ-სცეს ძესა, მან არა პატივ-სცა მამასა, რომელმან მოავლინა იგი. **24** ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ რომელმან სიტყუანი ჩემნი ისმინნეს და ჰრწმენეს მომავლინებელი ჩემი, აქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ, და სასჯელსა იგი არა შევიდეს, არამედ გარდაიცვალოს იგი სიკუდილისაგან ცხორებად. **25** ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ მოვალს ჟამი, და აწვე არს, ოდეს მკუდართა ისმინნენ სიტყუანი ძისა ღმრთისანი; და რომელთა ისმინნენ, ცხონდენ. **26** რამეთუ ვითარცა-იგი მამასა აქუს ცხორებად თავისა თვისისა თანა, ეგრეცა ძესა მოსცა, რადთა აქუნდეს ცხორებად თავისა თვისისა თანა. **27** და ჳელმწიფებად მოსცა მას სასჯელისაცა ყოფად, რამეთუ ძე კაცისად არს. **28** ნუ გიკვრნ ესე, რამეთუ მოვალს ჟამი, რომელსა ყოველნი რომელნი ისხნენ საფლავებსა, ისმინონ ჳმისა მისისად. **29** და გამოვიდოდნიან კეთილის-მოქმედნი აღდგომასა ცხორებისასა, ხოლო ბოროტის-მოქმედნი აღდგომასა სასჯელისასა. **30** არა ჳელ-მეწიფების ძე საქმედ თავით თვისით არარად, არამედ ვითარცა მესმის, ვსჯი, და სასჯელი ჩემი მართალ არს, რამეთუ არა ვეძიებ ნებასა ჩემსა, არამედ ნებასა მომავლინებელისა ჩემისა მამისასა. **31** უკუეთუ ძე ვწამებდე თავისა ჩემისათვის, წამებად ჩემი არა არს ჳემმარიტ. **32** სხუად არს, რომელი წამებს ჩემთვის, და უწყი, რამეთუ ჳემმარიტ არს წამებად მისი, რომელსა წამებს ჩემთვის. **33** თქუენ მიავლინეთ იოვანესა, და წამა ჳემმარიტი. **34** ხოლო ძე წამებად კაცისაგან არა მოვილო,

არამედ ამას ვიტყვ, რადთა თქუენ სცხონდეთ. **35** იგი იყო სანთელი აღნთებული და საჩინოდ, ხოლო თქუენ ინებეთ ჟამ ერთ სიხარული ნათელსა მისსა. **36** ხოლო მე მაქუს წამებად უფროდს იოვანესსა, რამეთუ საქმენი, რომელნი მომცნა მე მამამან, რადთა აღვასრულნე იგინი, ესევე საქმენი წამებენ ჩემთვს, რომელთა მე ვიქმ, რამეთუ მამამან მომავლინა მე. **37** და რომელმან მომავლინა მე, მამამან, მან წამა ჩემთვს. თქუენ არცა ჳმად მისი გესმა სადამე, არცა ხატი მისი იხილეთ. **38** და სიტყუად მისი არა არს თქუენ თანა დადგრომილ, რამეთუ რომელი-იგი მოავლინა ღმერთმან, ესე თქუენ არა გრწამს. **39** გამოიძიებდით წიგნთა, რამეთუ თქუენ ჳგონებთ, ვითარმედ გაქუს ცხორებად საუკუნოდ მათ შინა; და იგინი არიან, რომელნი წამებენ ჩემთვს. **40** და თქუენ არა გნებავს მოსლვად ჩემდა, რადთა ცხორებად გაქუნდეს. **41** დიდებად კაცთაგან არა მოვილო. **42** არამედ გიცნი თქუენ, რამეთუ სიყუარული ღმრთისად არა გაქუს თავთა შინა თქუენთა. **43** მე მოვედ სახელითა მამისა ჩემისადთა, და არა შემიწყნარებთ. უკუეთუ სხუად მოვიდეს სახელითა თვსითა, იგი შეიწყნაროთ. **44** ვითარ უკუე ჳელ-გეწიფების თქუენ რწმუნებად, რამეთუ დიდებასა ურთიერთას მიიღებთ და დიდებასა მხოლოდსა ღმრთისასა არა ეძიებთ. **45** ნუ ჳგონებთ, ვითარმედ მე შეგასმინნე თქუენ მამასა ჩემსა; არს შემასმენელი თქუენი მოსე, რომელსა თქუენ ესავთ. **46** უკუეთუმცა გრწმენა მოსესი, გრწმენამცა ჩემიცა, რამეთუ მან ჩემთვს დაწერა. **47** უკუეთუ მისთა წიგნთად არა გრწამს, ჩემთა სიტყუათად ვითარ-მე გრწმენეს?

6:1 ამისა შემდგომად წიაღჳდა იესუ წიაღ ზღუასა მას გალილეადსასა, რომელ არს ტიბერიადსად. **2** და მისდევდა მას ერი მრავალი, რამეთუ ხედვიდეს სასწაულთა მათ, რომელთა იქმოდა უძლურთა ზედა. **3** და აღვიდა მთასა და მუნ დაჳდა

მოწაფითურთ თვსით. **4** და იყო მოახლებულ პასქად, დღესასწაული იგი ჰურიათაჲ. **5** აღიხილნა თუალნი თვსნი იესუ და იხილა, რამეთუ მრავალი ერი მოვალს მისა. ჰრქუა ფილიპეს: ვინაჲ ვიყიდოთ პური, რადთა ჭამონ ამათ? **6** ამას რაჲ ეტყოდა, გამოსცდიდა მას, ხოლო თვთ უწყოდა, რაჲ ეგულეობდა ყოფად. **7** ჰრქუა ფილიპე: ორასისა დრაჰკნისა პური ვერ კმა არს ამათა, რადთა კაცად-კაცადმან მცირედ რაჲმე მიიღოს. **8** ჰრქუა მას ერთმან მოწაფეთა მისთაგანმან, ანდრია, ძმამან სიმონ-პეტრესმან: **9** არს აქა ყრმაჲ, რომელსა აქუს ხუთი პური ქრთილისაჲ და ორი თევზი, არამედ ესე რაჲ არს ესოდენტა წინაშე? **10** ჰრქუა მათ იესუ: დასხით კაცები ესე. და იყო თივაჲ ფრიალად ადგილსა მას, და დასხდა კაცები იგი, რიცხვთ ვითარ ხუთ ათას ოდენ. **11** და მოიხუნა იესუ პურნი იგი და ჰმადლობდა და მისცემდა მოწაფეთა, და მოწაფენი მისცემდეს ერსა მას, რომელნი-იგი დასხდეს. ეგრეცა თევზთა მათგანი, რაოდენი-იგი უნდა მათ. **12** და ვითარცა განძლეს, ჰრქუა მოწაფეთა თვსთა: შეკრიბეთ ნემტი ეგე ნამუსრევი, რადთა ნუმცა რაჲ წარწყმდების. **13** ხოლო მათ შეკრიბეს და აღავსეს ათორმეტი გოდორი ნამუსრევითა ხუთთა მათ პურთაგან ქრთილისათა, რომელ-იგი დაუშთა მათ, რომელთა-იგი ჭამეს. **14** ხოლო კაცთა მათ ვითარცა იხილეს სასწაული იგი, რომელ ქმნა იესუ, იტყოდეს: ესე არს ჭემმარიტად წინაწარმეტყუელი, რომელი მოსრულ არს სოფლადა. **15** ხოლო იესუ გულისჴმა-ყო, რამეთუ მოვიდოდეს წარტაცებად, რადთამცა ყვეს იგი მეფე, და განემორა და წარვიდა მთად იგი ხოლო მარტოდ. **16** და ვითარცა შემწუხრდა, შთავიდეს მოწაფენი მისნი ზღუადა. **17** და შევიდეს ნავსა და მოვიდოდეს წიაღ ზღუასა მას კაპერნაუმდ. და ვითარ შე-ოდენ-რიჟუდებოდა, და არღა მოსრულ იყო მათა იესუ, **18** და ზღუაჲ იგი ქარისაგან დიდისა აღიძრვოდა. **19** და შე-ოდენ-სრულ იყვნეს ვითარ ოც და ხუთ უტევან გინა ოც და

ათ, იხილეს იესუ, ვიდოდა რად ზღუასა ზედა; და მოეახლა რად ნავსა მას, შეეშინა მათ. **20** ხოლო თავადმან მან ჰრქუა მათ: მე ვარ, ნუ გეშინინ! **21** უნდა მათ, რადთამცა შეიყვანეს იგი ნავსა მას. და მეყსეულად იპოვა ნავი იგი ქუეყანასა მას, ვიდრეცა მივიდოდეს. **22** ხვალისაგან ერი იგი რომელი დგა წიაღ ზღუასა მას, უწყოდეს, რამეთუ სხუად ნავი არა იყო მუნ, გარნა ერთი იგი ხოლო, რომელსა შესრულ იყვნეს მოწაფენი იესუდანი, და რამეთუ არა შევიდა იესუ მოწაფეთა თანა ნავსა მას, არამედ მოწაფენი ხოლო მისნი შევიდეს. **23** მოვიდეს უკუე სხუანიცა ნავნი ტიბერიით, მახლობელად ადგილსა მას, სადა-იგი ჭამეს პური, რომელი-იგი აკურთხა უფალმან და ჰმადლობდა. **24** ვითარცა იხილა ერმან მან, ვითარმედ იესუ არა მუნ არს, არცა მოწაფენი მისნი, მოადგინეს მათ ნავები იგი და მოვიდეს კაპერნაუმდ და ეძიებდეს იესუს. **25** და პოვეს იგი წიაღ ზღუასა მას და ჰრქუეს მას: რაბი, ოდეს მოუხუედ აქა? **26** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: მეძიებთ მე, არა თუ რამეთუ იხილენით სასწაულნი, არამედ რამეთუ სჭამეთ პურთა მათგან და განსძელით. **27** იქმოდეთ ნუ საზრდელსა წარსაწყმედელსა, არამედ საზრდელსა, რომელი ჰგიეს ცხორებად საუკუნოდ, რომელი ძემან კაცისამან მოგცეს თქუენ, რამეთუ ამას მამამან დაჰბეჭდა, ღმერთმან. **28** ჰრქუეს მას: რად ვყოთ, რადთა ვიქმოდით საქმესა ღმრთისასა? **29** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ესე არს საქმე ღმრთისად, რადთა გრწმენეს, რომელი-იგი მან მოავლინა. **30** და მათ ჰრქუეს მას: რასა სასწაულსა იქმ, რადთა ვიხილოთ და გურწმენეს შენი? რასა იქმ? **31** მამანი ჩუენნი ჭამდეს მანანასა უდაბნოსა ზედა, ვითარცა წერილ არს: პური ზეცით მოსცა მათ ჭამად. **32** ჰრქუა მას იესუ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: არა მოსე მოგცა თქუენ პური ზეცით, არამედ მამამან ჩემმან მოგცა თქუენ პური ჭემმარტი ზეცით. **33** რამეთუ პური ღმრთისად არს, რომელი გარდამოცდა ზეცით და მოსცა

ცხორებად სოფელსა. **34** ჰრქუეს მას: უფალო, მარადის მომეც ჩუენ ჰური ესე. **35** ჰრქუა მათ იესუ: მე ვარ ჰური ცხორებისად; რომელი მოვიდეს ჩემდა, არა შიოდის, და რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, არასადა სწყუროდის. **36** არამედ გარქუ თქუენ, ვითარმედ: მიხილეთ მე და არა გრწამს. **37** ყოველი რომელი მომცა მე მამამან ჩემმან, ჩემდა მოვიდეს; და რომელი მოვიდეს ჩემდა, არა განვაძო გარე. **38** რამეთუ გარდამოვკედ ზეცით, არა რადთა ვყო ნებად ჩემი, არამედ ნებად მომავლინებელისა ჩემისა მამისა. **39** ხოლო ესე არს ნებად მომავლინებელისა ჩემისა მამისა, რადთა ყოველი რომელი მომცა მე, არა წარვწყმიდო მისგან, არამედ აღვადგინო იგი უკუანაძსკნელსა მას დღესა. **40** რამეთუ ესე არს ნებად მომავლინებელისა ჩემისა, რადთა ყოველი რომელი ხედვიდეს ძესა და ჰრწმენეს მისი, აქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ, და მე აღვადგინო იგი უკუანაძსკნელსა მას დღესა. **41** დრტვნვიდეს მისთვის ჰურიანი იგი, რამეთუ თქუა: მე ვარ ჰური იგი, რომელი ზეცით გარდმოვკედ, **42** და იტყოდეს: არა ესე არსა იესუ, ძე იოსებისი, რომლისა მამად და დედად ჩუენ ვიცით? ვითარ უკუე იტყვს ესე, ვითარმედ: ზეცით გარდამოვკედ? **43** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ნუ სდრტვნავთ ურთიერთას. **44** ვერვის კელ-ეწიფების მოსლვად ჩემდა, უკუეთუ არა მამამან, მომავლინებელმან ჩემმან, მოიყვანოს იგი ჩემდა, და მე აღვადგინო იგი უკუანაძსკნელსა მას დღესა. **45** წერილ არს წინაწარმეტყუელთა შინა, ვითარმედ: იყვნენ ყოველნი ღმრთივ სწავლულ. ყოველსა რომელსა ესმეს მამისა ჩემისაგან და ისწავოს, მოვიდეს ჩემდა. **46** არა თუ მამად ვის უხილავს, არამედ რომელი-იგი არს ღმრთისაგან, ამან იხილა მამად. **47** ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, აქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ. **48** მე ვარ ჰური ცხორებისად. **49** მამათა თქუენტა ჭამეს მანანად უდაბნოსა და მოწყდეს. **50** ესე არს ჰური, რომელი ზეცით გარდამოვკდა; უკუეთუ ვინმე ჭამოს მისგანი, არა

მოკუდეს. **51** მე ვარ პური ცხოველი, რომელი ზეცით გარდამოვკედ. უკუეთუ ვინმე ჭამდეს ამის პურისაგან, არა მოკუდეს, არამედ ცხოვნდეს უკუნისამდე. და პური, რომელი მე მივსცე, ჯორცი ჩემი არს, რომელსა მე მივსცემ ცხორებისათჳს სოფლისა. **52** ილაღვიდეს ურთიერთას ჰურიანი იგი და იტყოდეს: ვითარ-მე ჯელ-ეწიფების ამას მოცემად ჩუენდა ჯორცი თჳსი ჭამად? **53** ჰრქუა მათ იესუ: ამენ, ამენ გეტყვი თქუენ: უკუეთუ არა სჭამოთ ჯორცი ძისა კაცისად და სუათ სისხლი მისი, არა გაქუნედეს ცხორებაჲ თავთა შორის თქუენტა. **54** ხოლო რომელი ჭამდეს ჯორცსა ჩემსა და სუმიდეს სისხლსა ჩემსა, აქუნდეს ცხორებაჲ საუკუნოდ, და მე აღვადგინო იგი უკუანადსუნელსა მას დღესა. **55** რამეთუ ჯორცი ჩემი ჭემმარიტი საჭმელი არს, და სისხლი ჩემი ჭემმარიტი სასუმელი არს. **56** და რომელი ჭამდეს ჯორცსა ჩემსა და სუმიდეს სისხლსა ჩემსა, იგი ჩემ თანა დადგომილ არს, და მე მის თანა. **57** ვითარცა მომავლინა მე ცხოველმან მამამან, და მეცა ცხოველ ვარ მამისა თანა; და რომელი ჭამდეს ჩემგან, იგიცა ცხონდეს ჩემ მიერ. **58** რამეთუ ესე არს პური, რომელი ზეცით გარდამოვკედა. არა ეგრეთ, ვითარ-იგი ჭამეს მამათა თქუენტა მანანად და მოსწყდეს. ხოლო რომელი ჭამდეს ამას პურსა, ცხონდეს უკუნისამდე. **59** ესე თქუა შესაკრებელსა შორის და ასწავებდა კაპერნაუმს. **60** მრავალთა უკუე მოწაფეთა მისთაგანთა ესმა ესე და იტყოდეს: ფიცხელ არს სიტყუაჲ ესე: ვის ჯელ-ეწიფების სმენად მისა? **61** იცოდა იესუ თავით თჳსით, რამეთუ დრტუნვენ მოწაფენი მისნი ამისჳს, და ჰრქუა მათ: ესე დაგაბრკოლებსა თქუენ? **62** უკუეთუ იხილოთ მე კაცისად აღმავალი, სადაცა იყო პირველ? **63** სული არს განმაცხოველებელ, ხოლო ჯორცნი არად სარგებელ არიან; სიტყუათა რომელთა გეტყვ თქუენ, სულ არიან და ცხორება. **64** არამედ არიან ვინმე თქუენგანნი, რომელთა არა ჰრწამს. რამეთუ იცოდა იესუ პირველითგან, თუ ვინ არიან იგინი, რომელთა არა

ჰრწამს, ანუ ვინ არს მიმცემელი მისი. **65** და ეტყოდა: ამისთვის გარქუ თქვენ: ვერვის ჯელ-ეწიფების მოსლვად ჩემდა, უკუეთუ არა არს მოცემულ მისა მამისაგან ჩემისა. **66** ამის გამო მრავალნი მოწაფეთა მისთაგანნი უკუნიქცეს და არღარა ვიდოდეს მის თანა. **67** ჰრქუა იესუ ათორმეტთა მათ: ნუუკუე თქვენცა გნებავს წარსლვის? **68** მიუგო მას სიმონ-პეტრე და ჰრქუა: უფალო, ვისა მივიდეთ ჩუენ? რამეთუ სიტყუანი ცხორებისა საუკუნოდსანი გქონან შენ. **69** და ჩუენ გურწმენა და გვცნობიეს, რამეთუ შენ ხარ ქრისტე, ძე ღმრთისა ცხოველისაჲ. **70** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა-მე ათორმეტნი გამოგირჩიენა? და ერთი თქვენგანი ეშმაკი არს. **71** ხოლო იტყოდა იუდას სიმონისსა, ისკარიოტელსა, რომელი იყო ერთი ათორმეტთაგანი, რამეთუ ამას ეგულეზოდა მიცემაჲ მისი.

7:1 ამისა შემდგომად იქცეოდა იესუ გალილეას და არა უნდა მისლვად ჰურიასტანს, რამეთუ ეძიებდეს მას ჰურიანი იგი მოკლვად. **2** ხოლო იყო მახლობელ დღესასწაული იგი ჰურიათაჲ, რომელ არს კარვობისაჲ. **3** ჰრქუეს მას ძმათა მისთა: გარდაგუალე ამიერ და წარვედ ჰურიასტანად, რადთა მოწაფეთაცა შენთა იხილნენ საქმენი შენნი, რომელთა იქმ. **4** რამეთუ არავინ ფარულად რასმე იქმნ და ეძიებნ, რადთამცა განცხადებულ იყო. უკუეთუ ამას იქმ, გამოუცხადე თავი შენი სოფელსა. **5** რამეთუ არცაღა ძმათა მისთა ჰრწმენა მისი. **6** ჰრქუა მათ იესუ: ჟამი ჩემი არღა მოწევნულ არს, ხოლო ჟამი თქუენი ოდესვე განმზადებულ არს. **7** ვერ ჯელ-ეწიფების სოფელსა მოძულეზად თქუენდა, ხოლო მე ვსძულ, რამეთუ ვწამე მისთვის, ვითარმედ საქმენი მისნი ბოროტ არიან. **8** თქუენ აღვედით დღესასწაულსა ამას, ხოლო მე არა აღვალ დღესასწაულსა ამას, რამეთუ ჟამი ჩემი არღა აღსრულებულ არს. **9** ესე ჰრქუა მათ და დაადგრა გალილეას. **10** და ვითარცა აღვიდეს ძმანი მისნი

დღესასწაულსა მას, მაშინ თავადიცა იესუ აღვიდა არა განცხადებულად, არამედ ვითარცა ფარულად. **11** ხოლო ჰურიანი იგი ეძიებდეს მას დღესასწაულსა მას და იტყოდეს: სადა-მე არს იგი? **12** და იყო მრავალი დრტუნვაჲ მისთვის ერსა შორის. რომელნიმე იტყოდეს: კეთილ არს; ხოლო სხუანი იტყოდეს: არა, არამედ აცთუნებს ერსა. **13** და არავინ განცხადებულად იტყოდა მისთვის შიშისათვის ჰურიათაჲსა. **14** და ვითარცა დღესასწაული იგი გან-ოდენ-ზოგებულ იყო, აღვიდა იესუ ტაძრად და ასწავებდა. **15** უკვრდა ჰურიათა მათ და იტყოდეს: ვითარ უკუე ამან წიგნი იცის უსწავლელად? **16** მიუგო იესუ და ჰრქუა: ჩემი ესე მოძღურებაჲ არა არს ჩემი, არამედ მომავლინებელისა ჩემისაჲ. **17** უკუეთუ ვინმე ნებასა მისსა ჰყოფდეს, ცნას მან მოძღურებაჲ ესე, ვითარ რაჲ არს: ღმრთისაგან არს, ანუ მე თავით თვისით ვიტყვ. **18** რომელი თავით თვისით იტყვნ, დიდებასა თავისა თვისისასა ეძიებნ; ხოლო რომელი ეძიებნ დიდებასა მომავლინებელისა თვისისასა, იგი ჭეშმარიტ არს, და სიცრუჴ არა არს მის თანა. **19** ანუ არა მოსე მოგცა თქუენ სჯული? და არავინ თქუენგანი ჰყოფს სჯულსა. რაჲსათვის მეძიებთ მე მოკლვად? **20** მიუგო ერმან მან და ჰრქუა: ეშმაკი არს შენ თანა. ვინ გეძიებს შენ მოკლვად? **21** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ერთი საქმე ვქმენ თქუენ შორის, და ყოველთა გიკვრს. **22** ამისთვის მოსე მოგცა თქუენ წინადაცუეთაჲ. არა თუ მოსესგან არს, არამედ მამათაგან, და შაბათსა წინადაიცვთის კაცმან. **23** უკუეთუ წინადაცუეთილებაჲ მოიღის კაცმან შაბათსა, რაჲთა არა განქარდეს სჯული მოსესი, მე მაბრალებთა, რამეთუ ყოვლადვე განვაცოცხლე კაცი შაბათსა შინა? **24** ნუ სჯით თუალ-ღებით, არამედ სამართალი სასჯელი საჯეთ. **25** იტყოდეს ვინმე იერუსალჴმელთაგანნი: არა ესე არსა, რომელსა ეძიებდეს მოკლვად? **26** აჰა ესერა განცხადებულად იტყვს, და არარას ეტყვან მას. ნუუკუე ჭეშმარიტად ცნეს მთავართა მათ,

ვითარმედ ესე არს ჭემმარიტად ქრისტე? **27** არამედ ესე ვიცით, ვინაჲ არს. ხოლო ქრისტე ოდეს მოვიდეს, არავინ უწყოდის, თუ ვინაჲ არს. **28** ლაღად-ყო იესუ ტამარსა მას შინა, ასწავებდა და ეტყოდა: მეცა მიცით და იცით, ვინაჲ ვარ; და თავით ჩემით არა მოსრულ ვარ, და არს ჭემმარიტ, რომელმან-იგი მომავლინა მე, რომელი თქუენ არა იცით. **29** ხოლო მე ვიცი იგი, რამეთუ მის მიერ ვარ, და მან მომავლინა მე. **30** ეძიებდეს მას შეპყრობად, და არავინ დაასხნა მას კელნი, რამეთუ არღა მოწევნულ იყო ჟამი მისი. **31** და მრავალთა ერისა მისგანთა ჰრწმენა მისა მიმართ და იტყოდეს: ქრისტე ოდეს მოვიდეს, ნუუკუე უმრავლესნი სასწაულნი ქმნნესა, რომელნი ამაჲს ქმნნა? **32** და ესმა ფარისეველთა ერისა მის დრტვნვაჲ მისთჳს. და მიავლინნეს მღდელთ-მოდღუართა მათ და ფარისეველთა მსახურნი, რადთა შეიპყრან იგი. **33** და თქუა იესუ: მცირედ ჟამ თქუენ თანა ვარ და წარვალ მომავლინებელისა ჩემისა. **34** მეძიებდეთ მე და არა მპოვოთ; და სადა-იგი მე ვიყო, თქუენ ვერ ძალ-გიც მოსლვად. **35** იტყოდეს ურთიერთას ჰურიანი იგი: ვიდრე-მე ეგულების ამას წარსლვად, და ჩუენ არა ვპოვოთ იგი? ნუუკუე განთესულთა მათ წარმართთასა ეგულების მისლვად და სწავლად მუნ წარმართთა? **36** რად არს სიტყუაჲ ესე, რომელსა იტყჳს: მეძებდეთ მე და არა მპოვოთ, და სადა მე ვიყო, თქუენ ვერ კელ-გეწიფების მოსლვად? **37** და დასასრულსა მას დიდისა მის დღესასწაულისასა დადგა იესუ, ლაღატ-ყო და თქუა: უკუეთუ ვისმე სწყუროდის, მოვედინ ჩემდა და სუემდინ. **38** და რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, ვითაცა თქუა წიგნმან, მდინარენი მუცლისა მისისაგან დიოდინან წყლისა ცხოველისანი. **39** ესე თქუა სულისა მისთჳს, რომელი მიღებად იყო მორწმუნეთა მათ მისა მიმართ, რამეთუ არღა მოცემულ იყო სული წმიდაჲ, რამეთუ იესუ არღა იყო დიდებულ. **40** მრავალთა ერისა მისგანთა ისმინეს სიტყუაჲ ესე და იტყოდეს: ესე არს ჭემმარიტად წინაწარმეტყუელი. **41**

სხუანი იტყოდეს: ესე არს ქრისტე; ხოლო სხუანი იტყოდეს: ნუუკუე გალილეადთ მოსლვად არსა ქრისტე? **42** არა წიგნი იტყუსა, ვითარმედ თესლისაგან დავითისა და ბეთლემით დაბით, სადა იყო დავით, მოვიდეს ქრისტე? **43** და განწვალეზა იყო მისთვის ერსა შორის. **44** და რომელთამე მათგანთა უნდა შეპყროზა მისი, და არავინ მიყვნა ჳელნი მის ზედა. **45** მოვიდეს მსახურნი იგი მღდელთ-მოდლუართანი და ფარისეველთანი, და ჰრქუეს მათ: რად არა მოიყვანეთ იგი? **46** მიუგეს მსახურთა მათ და ჰრქუეს: არასადა ვინ იტყოდა კაცი ესრეთ, ვითარ ესე კაცი. **47** მიუგეს ფარისეველთა მათ და ჰრქუეს: თქუენცა ნუუკუე შე-ვე-ცთომილ ხართა? **48** ნუუკუე მთავართაგანთა ვიეთმე ჰრწმენაა მისი ანუ ფარისეველთა? **49** არამედ ერსა ამას, რომელმან არა იცის სჯული, დაწყეულ არიან. **50** ჰრქუა მათ ნიკოდიმოს, რომელი-იგი მოსრულ იყო პირველ მისა, იყო ერთი მათგანი: **51** ნუუკუე სჯული ჩუენი დასჯის კაცსა, უკუეთუ არა პირველად ისმინოს მისგან და ცნას, რასა იქმს? **52** მიუგეს მათ და ჰრქუეს მას: ნუ შენცა გალილეადთ ხარ? გამოიძიე და იხილე, რამეთუ გალილეადთ წინაწარმეტყუელი არა აღდგომილ არს. **53** და წარვიდა კაცად-კაცადი სახიდ თვსად.

8:1 ხოლო იესუ წარვიდა მთასა მას ზეთის ხილთასა. **2** და განთიად კუალად მოვიდა ტაძრად. და ყოველი ერი მოვიდოდა მისა მიართ, და დაჯდა და ასწავებდა მათ. **3** ხოლო მწიგნობართა მათ და ფარისეველთა მოიყვანეს მისა დედაკაცი, რომელი ცხადად ერსა ზედა დაეპყრა მრუშებასა, და დაედგინეს იგი შორს **4** და ჰრქუეს მას: მოძლუარ, ესე დედაკაცი ცხადად მრუშებასა დაეპყრა. **5** და მოსე ამცნო სხულსა შინა ჩუენსა ესე ვითართა ქვისა დაკრებად. შენ უკუე რასა იტყვ? **6** ხოლო ესე თქუეს და გამოსცდიდეს მას, რადთა აქუნდეს შესმენად მისა, ხოლო იესუ ქუეყანად დადრკა და თითითა ქუეყანასა წერდა და

არარას ეტყოდა. **7** და ვითარ მყოვარ დგეს და ჰკითხვიდეს მას, აღემართა ზე და ჰრქუა მათ: ვინ უცოდველ არს თქუენგანი, პირველად მან დაუტევენ ქვაჲ მაგას ზედა. **8** და კუალად ქუე დადრკა და წერდა ქუეყანასა. **9** ხოლო მათ, ვითარცა ესმა, მხილებულნი სუნდისისაგან, განვიდოდეს თითოდ, იწყეს მოხუცებულთგან, ვიდრემდის დაშთა თავადი მარტოდ, და დედაკაცი იგი დგა შორის. **10** ხოლო იესუ აღემართა და არავინ იხილა, გარნა დედაკაცი იგი და ჰრქუა მას: სადა არიან შემასმენელნი შენნი? არავინ განგიკითხა შენ? **11** ხოლო მან ჰრქუა: არავინ, უფალო! ხოლო იესუ ჰრქუა მას: არცა მე განგიკითხავ შენ; წარვედ და ამიერითგან ნულარა სცოდავ. **12** მერმეცა ეტყოდავე იესუ და ჰრქუა მათ: მე ვარ ნათელი სოფლისად. რომელი შემომიდგეს მე, არა ვიდოდის ბნელსა, არამედ აქუნდეს ნათელი ცხორებისად. **13** ჰრქუეს მას ფარისეველთა: შენ თავისა შენისათვის სწამებ, და წამებად შენი არა არს ჭეშმარიტ. **14** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: დაღაცათუ მე ვწამო თავისა ჩემისათვის, ჭეშმარიტ არს წამებად ჩემი, რამეთუ ვიცი, ვინად მოსრულ ვარ და ვიდრე მივალ; ხოლო თქუენ არა იცით, ვინად მოვედ და ვიდრე ვალ. **15** თქუენ ჯორცთაებრ სჯით, ხოლო მე არავის ვსჯი. **16** უკუეთუ ვსჯიდე მე, სასჯელი ჩემი ჭეშმარიტ არს, რამეთუ არა ვარ მარტოდ, არამედ მე და მომავლინებელი ჩემი მამად. **17** რამეთუ სჯულსაცა თქუენსა წერილ არს, ვითარმედ: ორისა კაცისა წამებად ჭეშმარიტ არს. **18** მე ვარ, რომელი ვწამებ ჩემთვის, და წამებს ჩემთვის მომავლინებელი ჩემი მამად. **19** ჰრქუეს მას ჰურიათა მათ: სადა არს მამად შენი? მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არცა მე მიცით, არცა მამად ჩემი. უკუეთუმცა მიცოდეთ მე, მამადცამცა ჩემი იცოდეთ. **20** ამას სიტყუასა ეტყოდა ფასის საცავსა მას თანა და ასწავებდა ტაძარსა შინა. და არავინ შეიპყრა იგი, რამეთუ არღა მოსრულ იყო ჟამი მისი. **21** მერმე ჰრქუა მათ იესუ: მე წარვალ, და

მეძიებდეთ მე და არა მპოოთ და ცოდვათა შინა თქუენტა მოსწყდეთ; და ვიდრე-იგი მე მივალ, თქუენ ვერ ჰელ-გეწიფების მოსლვად. **22** იტყოდეს ურთიერთას ჰურიანი იგი: ნუუკუე მოიკლავს თავსა თვსსა, რამეთუ იტყვს: ვიდრე-იგი მე მივალ, თქუენ ვერ ჰელ-გეწიფების მოსლვად? **23** და ეტყოდა მათ იესუ: თქუენ ქუეყანისაგანნი ხართ, ხოლო მე ზეცისაგანი ვარ; თქუენ ამის სოფლისაგანნი ხართ, ხოლო მე არა ამის სოფლისაგანი ვარ. **24** გარქუ თქუენ, ვითარმედ მოსწყდეთ ცოდვათა შინა თქუენტა; უკუეთუ არა გრწმენეს ჩემი, რამეთუ მე ვარ, მოსწყდეთ ცოდვათა შინა თქუენტა. **25** ეტყოდეს მას: და შენ ვინ ხარ? ჰრქუა მათ იესუ: პირველად, რამეთუ მე გეტყვ თქუენ. **26** მრავალი მაქუს თქუენდა სიტყუად და განკითხვად, არამედ რომელმან მომავლინა მე, ჭეშმარიტ არს, და რად-იგი მესმა მისგან, მას ვიტყვ სოფელსა ამას შინა. **27** ხოლო მათ არა ცნეს, რამეთუ მამასა თვსსა უთხოობდა მათ. **28** მერმე ჰრქუა მათ იესუ: ოდეს აღამაღლოთ მე კაცისად, მაშინ სცნათ, რამეთუ მე ვარ და თავით ჩემით არას ვიქმ, არამედ ვითარცა მასწავა მე მამამან, მასცა ვიტყვ. **29** და რომელმან მომავლინა მე, ჩემ თანა არს; არა დამიტევა მე მარტო მამამან, რამეთუ მე სათნოებასა მისსა ვიქმ მარადის. **30** ამას რად იტყოდა, ჰრწმენა მრავალთა მისი. **31** და ეტყოდა იესუ მორწმუნეთა მათ მისთა ჰურიათა: უკუეთუ თქუენ დაადგრეთ სიტყუათა ჩემთა, ჭეშმარიტად მოწაფენი ჩემნი ხართ. **32** და სცნათ ჭეშმარიტი, და ჭეშმარიტებამან განგათავისუფლნეს თქუენ. **33** მიუგეს ჰურიათა მათ და ჰრქუეს მას: ჩუენ ნათესავნი აბრაჰამისნი ვართ და არასადა ვის ვჰმონებდით; ვითარ-ეგე შენ იტყვ, ვითარმედ: განსთავისუფლდეთ? **34** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ ყოველმან რომელმან ქმნეს ცოდვად, მონად არს იგი ცოდვისად. **35** და მონამან არა დაიმკვდროს სახლსა შინა უკუნისამდე, ხოლო ძემან დაიმკვდროს

უკუნისამდე. **36** უკუეთუ ძემან განგათავისუფლნეს, ჭეშმარიტად თავისუფალ იყვნეთ. **37** უწყი, რამეთუ ნათესავნი აბრაჰამისნი ხართ, არამედ მეძიებთ მე მოკლვად, რამეთუ სიტყუად ჩემი ვერ დაეტევის თქუენ შორის. **38** მე რომელი ვიხილე მამისა ჩემისა თანა, მას ვიტყვ; და თქუენ რომელი იხილეთ მამისა თქუენისა თანა, მას ჰყოფთ. **39** მიუგეს და ჰრქუეს მას: მამად ჩუენი აბრაჰამი არს. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: უკუეთუმცა შვილნი აბრაჰამისნი იყვენით, საქმეთამცა აბრაჰამისთა იქმოდეთ. **40** ხოლო აწ მეძიებთ მე მოკლვად, კაცსა, რომელი ჭეშმარიტსა გეტყვ თქუენ, რომელი მესმა ღმრთისაგან. ესე აბრაჰამ არა ქმნა. **41** ხოლო თქუენ იქმთ საქმესა მამისა თქუენისასა. ჰრქუეს მას: ჩუენ სიძვით არა შობილ ვართ, ერთი მამად ვიცით - ღმერთი. **42** ჰრქუა მათ იესუ: უკუეთუმცა ღმერთი მამად თქუენი იყო, გიყუარდიმცა მე, რამეთუ ღმრთისაგან გამოვედ და მოსრულ ვარ, რამეთუ არა თავით თვსით მოსრულ ვარ, არამედ მან მომავლინა მე. **43** რადსათვს სიტყუანი ჩემნი არა იცნით? რამეთუ ვერ ძალ-გიც სიტყუათა ჩემთა სმენად. **44** თქუენ მამისა ეშმაკისანი ხართ და გულის-თქუმათა მამისა თქუენისათა გნებავს ყოფად; რამეთუ იგი კაცის-მკვლელი იყო დასაბამითგან და ჭეშმარიტებასა არა დაადგრა, რამეთუ ჭეშმარიტებად არა არს მის თანა. ოდეს იტყვნ ტყუვილსა, თვსისაგან გულისა იტყვნ, რამეთუ მტყუვარ არს, და რამეთუ მამადცა მისი მტყუვარი არს. **45** ხოლო მე ჭეშმარიტსა გეტყვ თქუენ, და არა გრწამს ჩემი. **46** ვინ თქუენგანმან მამხილოს მე ცოდვისათვს? უკუეთუ ჭეშმარიტსა გეტყვ თქუენ, რადსათვს არა გრწამს ჩემი? **47** რომელი ღმრთისაგან არს, სიტყუათა ღმრთისათა ისმენს; ამისთვს არა ისმენთ თქუენ, რამეთუ არა ხართ ღმრთისაგან. **48** მიუგეს ჰურიათა მათ და ჰრქუეს მას: არა კეთილად ვთქუთა, ვითარმედ: სამარიტელ ხარ შან, და ეშმაკი არს შენ თანა? **49** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ჩემ თანა ეშმაკი არა

არს, არამედ პატივ-ვსცემ მამასა ჩემსა, და თქუენ მაგინებთ მე. **50**
ხოლო მე არა ვეძიებ დიდებასა ჩემსა; არს, რომელი ეძიებს და
სჯის. **51** ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: უკუეთუ ვინმე სიტყუად ჩემი
დაიმარხოს, სიკუდილი არა იხილოს უკუნისამდე. **52** ჰრქუეს
მას ჰურიათა: აწ გვცნობიეს, რამეთუ ეშმაკეულ ხარ: აბრაჰამ
მოკუდა და წინაწარმეტყუელნიცა, და შენ იტყვ: უკუეთუ ვინმე
სიტყუად ჩემი დაიმარხოს, არა იხილოს გემოდ სიკუდილისად
უკუნისამდე. **53** ნუუკუე შენ უფროდს ხარა მამისა ჩუენისა
აბრაჰამისა, რომელი მოკუდა, და წინაწარმეტყუელნი მოწყდეს?
შენ ვის ჰყოფ თავსა შენსა? **54** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
უკუეთუ მე ვადიდებდე თავსა ჩემსა, დიდებად ჩემი არარად არს;
არამედ არს მამად ჩემი, რომელი მადიდებს მე, რომელი თქუენ
სთქუთ, ვითარმედ: ღმერთი ჩუენი არს იგი. **55** და არა იცით
იგი, ხოლო მე ვიცი იგი. და უკუეთუ ვთქუა, ვითარმედ: არა
ვიცი იგი, ვიყო მეცა მსგავს თქუენდა მტყუვარ, არამედ ვიცი იგი
და სიტყუასა მისსა ვიმარხავ. **56** აბრაჰამს, მამასა თქუენსა,
უხაროდა, რადთა იხილოს დღე ესე ჩემი, იხილა და განიხარა. **57**
ჰრქუეს მას ჰურიათა მათ: ერგასის წლის არღა ხარ და შენ
აბრაჰამი გიხილავსა? **58** ჰრქუა მათ იესუ: ამენ, ამენ გეტყვ
თქუენ: პირველ აბრაჰამის ყოფადმდე მე ვარ. **59** აღიღეს ქვები
ჰურიათა მათ, რადთა დაჰკრიბონ მას. ხოლო იესუ დაეფარა და
განვიდა ტაძრით, განვლო შორის მათსა და წარვიდა ესრეთ.

9:1 და ვითარცა წარვიდოდა იესუ, იხილა კაცი, ბრმად შობითგან.
2 ჰკითხვიდეს მოწაფენი მისნი და ეტყოდეს: რაბი, ვინ ცოდა:
ამან ანუ მშობელთა ამისთა, რამეთუ ბრმად იშვა? **3** ჰრქუა მათ
იესუ: არცა ამან ცოდა, არცა მშობელთა ამისთა, არამედ რადთა
გამოცხადნეს საქმე ღმრთისად მაგას ზედა. **4** და ჩემდა ჯერ-არს
საქმედ საქმესა მომავლინებელისა ჩემისასა, ვიდრე დღე არსღა;
მოვალს ღამე, ოდეს ვერვის ჰელ-ეწიფოს საქმედ. **5** ვიდრემდე

ვარ სოფელსა შინა, ნათელი ვარ სოფლისაჲ. **6** და ესე ვითარცა თქუა ჰნერწყუა ქუეყანასა და შექმნა თიკაჲ ნერწყუსაგან და სცხო თიკაჲ იგი თვალთა მის ბრმისათა **7** და ჰრქუა მას: წარვედ და დაიბანე საბანელსა მას სილოამისასა, რომელი ითარგმნების ?მოვლინებულად?. წარვიდა კაცი იგი და დაიბანა, მოვიდა და ხედვიდა. **8** ხოლო მოძმენი და რომელთა ეხილვა იგი პირველად, რამეთუ მთხოველი იყო, იტყოდეს: არა ესე არსა, რომელი ზინ და ითხოვნ? **9** სხვანი იტყოდეს: ესე არს; ხოლო რომელნიმე იტყოდეს: არა, არამედ მსგავსი მისი არს; ხოლო იგი იტყოდა: მე ვარ. **10** ჰკითხვიდეს მას: ვითარ აღვხილნეს თუალნი შენნი? **11** მან მიუგო და ჰრქუა მათ: კაცმან რომელსა ჰრქვან იესუ, თიკაჲ შექმნა და მცხო თვალთა ჩემთა და მრქუა მე: წარვედ საბანელსა მას სილოამისასა და დაიბანე. მივედ და დავიბანე და აღვიხილენ. **12** ჰრქუეს მას: სადა არს იგი? ხოლო მან რქუა მათ: არა უწყი. **13** იყო შაბათი, ოდეს-იგი თიკაჲ შექმნა იესუ და აღუხილნა თვალნი მისნი. **14** მოიყვანეს იგი წინაშე ფარისეველთა, რომელი-იგი პირველად ბრმაჲ იყო. **15** კუალად ჰკითხვიდეს მას ფარისეველნიცა იგი: ვითარ აღიხილენ? ხოლო მან ჰრქუა მათ: თიკაჲ დამდვა თუალთა ჩემთა, და დავიბანე და აწ ვხედავ. **16** იტყოდეს ვინმე ფარისეველთაგანნი: ესე კაცი არა არს ღმრთისაგან, რამეთუ შაბათსა არა იმარხავს. სხუანი იტყოდეს: ვითარ ჰელ-ეწიფების კაცსა ცოდვილსა ესე ვითარისა სასწაულისა საქმედ? და ცილობაჲ იყო მათ შორის. **17** ჰრქუეს მას, რომელი-იგი პირველ ბრმაჲ იყო: შენ რასა იტყვ მისთვის, რამეთუ აღვიხილნა თუალნი შენნი? ხოლო მან ჰრქუა მათ: წინაწარმეტყუელი არს. **18** არა ჰრწმენა ჰურიათა მისთვის, ვითარმედ ბრმაჲ იყო და აღვიხილნა თუალნი, ვიდრემდე მოუწოდეს მამა-დედათა მისთა, რომელმან-იგი აღვიხილნა, **19** ჰკითხვიდეს მათ და ჰრქუეს: ესე არსა ძჳ იგი თქუენი, რომელისაჲ თქუენ სთქუთ, ვითარმედ: ბრმაჲ იშვა? აწ უკუე

ვითარ ხედავს? **20** მიუგეს მამა-დედათა მისთა და ჰრქუეს: უწყით, რამეთუ ესე არს ძღ ჩუენი და რამეთუ ბრმაჲ იშვა. **21** ხოლო აწ ვითარ ხედავს, ჩუენ არა ვიცით; ანუ ვინ აღუხილნა მაგას თუალნი, ჩუენ არა უწყით; მაგას ჰკითხეთ, ჰასაკი აქუს, ეგე თავისა თვისისათჳს იტყოდენ. **22** ამისთჳს ესე თქუეს მშობელთა მისთა, რამეთუ ეშინოდა ჰურიათაგან, რამეთუ შეთქუმულ იყვნეს ჰურიანი, რადთა აღ-თუ ვინმე-იაროს იგი ქრისტედ, კრებულისაგან განჯადონ იგი. **23** ამისთჳს თქუეს მამა-დედათა მისთა, ვითარმედ: ჰასაკი აქუს, მაგას ჰკითხეთ. **24** მოუწოდეს კაცსა მას მეორედ, რომელი-იგი პირველ ბრმაჲ იყო, და ჰრქუეს მას: მიეც დიდებაჲ ღმერთსა; ჩუენ უწყით, რამეთუ კაცი ესე ცოდვილ არს. **25** ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: ცოდვილი თუ არს, მე არა უწყი; ხოლო ერთი ესე უწყი, რამეთუ ბრმაჲ ვიყავ და აწ ვხედავ. **26** მერმე ჰრქუეს მას: რაჲ გიყო შენ? ვითარ აღგიხილნა თუალნი შენნი? **27** მიუგო და ჰრქუა მათ: გარქუ თქუენ პირველვე, და არა გესმა; რადსალა გნებავს კუალად სმენად? ანუ თქუენცა გნებავს მოწაფე ყოფად მისა? **28** ხოლო იგინი აგინებდეს მას და ჰრქუეს: შენ ხარ მოწაფე მისი, ხოლო ჩუენ მოწაფენი მოსესნი ვართ. **29** უწყით, რამეთუ მოსეს ეტყოდა ღმერთი, ხოლო ესე არა ვიცით, ვინაჲ არს. **30** მიუგო კაცმან მან და ჰრქუა მათ: საკვრველი ესე არს, რამეთუ თქუენ არა იცით, ვინაჲ არს, და მე აღმიხილნა თუალნი. **31** ესე უწყი, რამეთუ ცოდვილისაჲ არა ისმინის ღმერთმან, არამედ უკუეთუ ვინმე არნ ღმრთის-მსახურ და ნებასა ღმრთისასა ჰყოფნ, ამისი ისმინის ღმერთმან. **32** საუკუნითგან არასადა ისმა, ვითარმცა აღ-ვინმე-უხილნა თუალნი შობითგან ბრმისანი. **33** უკუეთუმცა არა იყო ესე ღმრთისაგან, ვერმცა რას შემძლებელ იყო საქმედ. **34** მიუგეს და ჰრქუეს მას: ცოდვათა შინა შობილ ხარ შენ ყოვლად და შენ გუასწავებ ჩუენ? და განჯადეს იგი გარე. **35** ესმა იესუს, რამეთუ განაძეს იგი გარე, პოვა იგი და ჰრქუა მას: შენ გრწამსა მე

ღმრთისად? **36** მან მიუგო და ჰრქუა: ვინ არს იგი, უფალო, რადთა მრწმენეს იგი? **37** ჰრქუა მას იესუ: იხილე იგი, და რომელი იტყვს შენ თანა, იგი არს. **38** ხოლო მან ჰრქუა მას: მრწამს, უფალო, და თაყუანის-სცა მას. **39** და თქუა იესუ: სჯად სოფელსა ამას მოსრულ ვარ მე, რადთა რომელნი არა ხედვიდეს, ხედვიდენ; და რომელნი ხედვიდეს, დაბრმენ. **40** ესმა ესე ფარისეველთაგანთა, რომელნი იყვნეს მის თანა, და ჰრქუეს: ნუუკუე ჩუენცა ბრმანი ვართა? **41** ჰრქუა მათ იესუ: უკუეთუმცა ბრმანი იყვენით, ცოდვაჲმცა არა გაქუნდა; ხოლო აწ იტყვთ, ვითარმედ: ვხედავთ, და ცოდვანი თქუენნი ჰგიან.

10:1 ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: რომელი არა შევალს კარით ეზოსა ცხოვართასა, არამედ სხვთ კერძო შევალს, იგი მპარავი არს და ავაზაკი. **2** ხოლო რომელი შევალს კარით, მწყემსი არს ცხოვართად. **3** ამას მეკარემანცა განულის, და ცხოვართა ჳმისა მისისად ისმინიან, და თვსთა ცხოვართა უწესნ სახელით და განიყვანნის იგინი. **4** და ოდეს თვსნი იგი ყოველნი განიყვანნის, წინაშე მათსა ვიდოდის, და შეუდგენ მას ცხოვარნი იგი, რამეთუ იციან ჳმად მისი. **5** ხოლო უცხოთა არა შეუდგენ, არამედ ივლტოდნიან მისგან, რამეთუ არა იციან ჳმად უცხოთსად მის. **6** ამას იგავსა ეტყოდა მათ იესუ, და მათ არა გულისჳმა-ყვეს, რასა-იგი ეტყოდა მათ. **7** ხოლო იესუ მერმეცა ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: მე ვარ კარი ცხოვართად. **8** ყოველნი, რომელნი ჩემსა პირველად მოვიდეს, მპარავნი იყვნეს და ავაზაკნი, არამედ არა ისმინეს მათი ცხოვართა. **9** მე ვარ კარი: ჩემ მიერ თუ ვინმე შევიდეს, ცხონდეს; შევიდეს და გამოვიდეს და საძოვარი პოვოს. **10** ხოლო მპარავი იგი არა მოვიდის, არამედ რადთა იპაროს და დაკლას და წარწყმიდოს. ხოლო მე მოვედ, რადთა ცხორებაჲ აქუნდეს და უმეტესი აქუნდეს. **11** მე ვარ მწყემსი კეთილი: მწყემსმან კეთილმან სული თვსი დადვის

ცხოვართათვს. **12** ხოლო სასყიდლით-დადგინებულმან და რომელი არა არნ მწყემსი, რომლისა არა არიედ ცხოვარნი თვსნი, იხილის რად მგელი მომავალი, დაუტევნის ცხოვარნი და ივლტინ, და მგელმან წარიტაცნის იგინი და განაზნინის ცხოვარნი. **13** ხოლო სასყიდლით დადგინებული იგი ივლტინ, რამეთუ სასყიდლით დადგინებული არნ და არარად სჭირნ მას ცხოვართათვს. **14** მე ვარ მწყემსი კეთილი და ვიცნი ჩემნი იგი, და მიციან ჩემთა მათ. **15** ვითარცა მიცის მე მამამან, ვიცი მეცა მამად და სულსა ჩემსა დავსდებ ცხოვართათვს. **16** და სხუანიცა ცხოვარნი მიდგან, რომელნი არა არიან ამის ეზოდსაგანნი, იგინიცა ჯერ-არიან მოყვანებად ჩემდა, და ჳმისა ჩემისად ისმინონ და იყვნენ ერთ სამწყსო და ერთ მწყემს. **17** ამისთვის უყუარ მე მამასა, რამეთუ მე დავსდებ სულსა ჩემსა, რადთა კუალად მოვილო იგი. **18** არავინ მიმილოს იგი ჩემგან, არამედ მე დავსდებ მას თავით ჩემით. ჳელ-მეწიფების დადებად მისა და ჳელ-მეწიფების კუალად მოღებად მისა. ესე მცნებად მომიღებიეს მამისა ჩემისაგან. **19** და იყო განწვალებად კუალად ჳურიათა მათ შორის ამის სიტყვსათვს. **20** და იტყოდეს მრავალნი მათგანნი: ეშმაკეულ არს და ცბის. რადსა ისმინეთ მისსა? **21** და სხუანი იტყოდეს: ესე სიტყუანი არა ეშმაკეულისანი არიან. ნუუკუე ეშმაკსა ჳელ-მეწიფების ბრმისა თუალთა ახილვად? **22** და იყო მაშინ სატფურებად იერუსალჳმს; ჳამთარი იყო. **23** და იქცეოდა იესუ ტამარსა მას შინა და სტოასა სოლომონისსა. **24** გარე მოადგეს მას ჳურიანი იგი და ეტყოდეს: ვიდრემდის სულთა ჩუენტა წარგუჳდი? უკუეთუ შენ ხარ ქრისტე, გვთხარ ჩუენ განცხადებულად. **25** მიუგო იესუ და ჳრქუა: გარქუ თქუენ, და არა გრწამს; საქმეთა, რომელთა ვიქმ სახელითა მამისა ჩემისადთა, ესენი წამებენ ჩემთვს. **26** და თქუენ არა გრწამს ჩემი, რამეთუ არა ხართ ცხოვართა ჩემთაგანნი, ვითარცა გარქუ თქუენ. **27** ცხოვართა ჩემთა ჳმისა ჩემისად ისმინიან, და მე ვიცნი

იგინი, და მომდევნე მე. **28** და მე ცხორებად საუკუნოდ მივსცე მათ, და არა წარწმედენ უკუნისამდე, და არავინ მიმტაცნეს იგინი ჯელთაგან ჩემთა. **29** მამად ჩემი, რომელმან მომცნა იგინი, უფროდს ყოველთასა არს, და არავის ჯელ-ეწიფების მიტაცებად მათა ჯელთაგან მამისა ჩემისათა. **30** მე და მამად ჩემი ერთ ვართ. **31** აქუნდა კუალად ქვები ჰურიათა მათ, რადთამცა დაჰკრიბეს მას. **32** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: მრავალი საქმე კეთილი გიჩუენე თქუენ მამისა ჩემისა მიერ; რომლისა მათგანისა საქმისათჳს ქვასა დამკრებთ მე? **33** მიუგეს ჰურიათა და ჰრქუეს მას: კეთილისა საქმისათჳს ქვასა არა დაგკრებთ შენ, არამედ გმობისათჳს, და რამეთუ კაცი ხარ შენ და გიყოფიეს თავი შენი ღმერთ. **34** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა წერილ არსა სჯულსა, ვითარმედ: მე ვთქუ: ღმერთნი სამე ხართ? **35** უკუეთუ იგინი თქუნა ღმრთად, რომელთა მიმართ იყო სიტყუად ღმრთისად, და ვერ ჯელ-ეწიფების დაჯსნად წერილი. **36** და რომელი-იგი მამამან წმიდა-ყო და მოავლინა სოფლად, თქუენ იტყუთ, ვითარმედ: გმობს, რამეთუ ვთქუ, ვითარმედ: მე ღმრთისად ვარი მე. **37** უკუეთუ არა ვიქმ საქმესა მამისა ჩემისასა, ნუ გრწამნ ჩემი. **38** უკუეთუ ვიქმ, დაღაცათუ ჩემი არა გრწამს, საქმენი გრწმენედ, რადთა სცნათ და უწყოდით, რამეთუ მამად ჩემ თანა არს, და მე მამისა თანა. **39** ეძიებდეს კუალად შეპყრობად მას, და განვიდა ჯელთაგან მათთა. **40** და წიაღჯდა მიერ იორდანესა, ადგილსა მას, სადა ნათელ-სცემდა პირველად იოვანე, და დაადგრა მუნ. **41** და მრავალნი მოვიდოდეს მისა და იტყოდეს, ვითარმედ: იოვანე სასწაული არარდ ქმნა; ხოლო ყოველი, რომელი თქუა იოვანე ამისთჳს, ჰქემმარიტ იყო. **42** და მრავალთა ჰრწმენა მისი მუნ.

11:1 იყო ვინმე უძლური ლაზარე ბეთანიადთ, დაბისაგან მარიამისა და მართაძსა, დისა მისისა. **2** ესე იყო მარიამ, რომელმან სცხო ნელსაცხებელი უფალსა და თმითა თჳსითა

წარჰკოცნა ფერჯნი მისნი, რომლისაჲ ძმად მისი ლაზარე სნეულ იყო. **3** მიუვლინეს იესუს დათა მისთა და ჰრქუეს: უფალო, აჰა, რომელი გიყუარს, სნეულ არს. **4** ხოლო ვითაცა ესმა იესუს, თქუა: ესე სნეულებაჲ არა არს სასიკუდიინე, არამედ დიდებისათჳს ღმრთისა, რადთა იდიდოს ძე ღმრთისაჲ მისგან. **5** უყუარდა იესუს მართა და დაჲ მისი და ლაზარე. **6** ვითარცა ესმა, რამეთუ სნეულ არს, მაშინ და-ღა-ადგრა ადგილსა მას, სადაცა იყო, ორ დღე. **7** მერმე ამისა შემდგომად ჰქუა მოწაფეთა თჳსთა: გუალეთ, წარვიდეთ კუალად ჰურიასტანად. **8** ჰრქუეს მას მოწაფეთა: მოძღუარ, აწლა გეძიებდეს შენ ჰურიანი ქვისა დაკრებად, და კუალად მუნვე მიხუალა? **9** ჰრქუა მათ იესუ: არა ათორმეტნი ჟამნი არიანა დღისანი? უკუეთუ ვინმე ვიდოდის დღისი, არა წარსცეს ფერჯი, რამეთუ ნათელსა ამის სოფლისასა ხედავს. **10** და უკუეთუ ვინმე ვიდოდის ღამესა შინა, უბრკუმეს მას, რამეთუ ნათელი არა არს მას შინა. **11** ესე თქუა და ამისა შემდგომად ჰრქუა მათ: ლაზარე, მეგობარმან ჩემმან, დაიძინა, არამედ მე მივიდე და განვაღჳძო იგი. **12** ჰრქუეს მას მოწაფეთა: უფალო, უკუეთუ დაიძინა, ცხონდეს. **13** ხოლო იესუ ჰრქუა სიკუდილისა მისისათჳს, და მათ ეგონა, ვითარმედ მძინარებისათჳს ძილისა თქუა. **14** მაშინ ჰრქუა მათ იესუ განცხადებულად: ლაზარე მოკუდა. **15** და მე მიხარის თქვენთჳს, რადთა გრწმენეს ჩემი, რამეთუ არა ვიყავ მუნ. არამედ მოგუალედ, მივიდეთ მისა. **16** ჰრქუა უკუე თომა, რომელსა ერქუა მარჩბივ, მისთანათა მათ მოწაფეთა: მოგუალეთ, მივიდეთ, რადთა მოვსწყდეთ ჩუენცა მისთანა. **17** და ვითარცა მოვიდა იესუ ბეთანიად, პოვა იგი, რამეთუ ოთხი დღე აქუნდა საფლავსა შინა. **18** ხოლო იყო ბეთანიაჲ მახლობელ იერუსალჳმსა, ვითარ ათხუთმეტ ოდენ უტევენ. **19** და მრავალნი ჰურიათაგანნი მოსრულ იყვნეს მართაჲსა და მარიამისა, რადთა ნუგეშინის-სცენ მათ ძმისა მათისათჳს. **20**

ხოლო მართას ვითარცა ესმა, რამეთუ იესუ მოვალს,
მიეგებვოდა მას, ხოლო მარიამ სახლსა შინა ჯდა. **21** ჰრქუა
მართა იესუს: უფალო, უკუეთუმცა აქა იყავ, არამცა მომკუდარ
იყო ძმაჲ იგი ჩემი. **22** არამედ და აწცა უწყი, ვითარმედ:
რადცა-იგი სთხოო ღმერთსა, მოგცეს შენ ღმერთმან. **23** ჰრქუა მას
იესუ: აღდგეს ძმაჲ შენი. **24** ჰრქუა მას მართა: უწყი, რამეთუ
აღდგეს აღდგომასა მას უკუანადსკნელსა დღესა. **25** ჰრქუა მას
იესუ: მე ვარ აღდგომაჲ და ცხორებაჲ. რომელსა ჰრწმენეს ჩემი,
მო-ღათუ-კუდეს, ცხონდესვე. **26** და ყოველი რომელი ცოცხალ
არს და ჰრწმენეს ჩემი, არა მოკუდეს იგი უკუნისამდე. გრწამსა
ესე? **27** ჰრქუა მას მართა: ჰე, უფალო, მრაწამს, რამეთუ შენ ხარ
ქრისტე, მე ღმრთისაჲ, მომავალი სოფლაჲ. **28** და ვითარცა ესე
თქუა, წარვიდა და მოუწოდა მარიამს, დასა თვისსა, იდუმალ და
რქუა მას: მოლძუარი მოსრულ არს და გიწესს შენ. **29** ხოლო მას
ვითარცა ესმა, აღდგა ადრე და მივიდოდა მისა. **30** რამეთუ არღა
მოსრულ იყო იესუ დაბად, არმედ მუნღა იყო ადგილსა მას,
სადაცა მიეგებვოდა მას მართა. **31** ხოლო ჰურიანი იგი, რომელნი
იყვნეს მისთანა სახლსა შინა და ნუგეშინის-სცემდეს მათ,
ვითარცა იხილეს მარიამ, რამეთუ ადრე აღდგა და გამოვიდა,
მისდევს მას, ჰგონებდეს, ვითარმედ საფლავად მივალს
ტირილდ მისა. **32** ხოლო მარიამ ვითარცა მოვიდა, სადა-იგი იყო
იესუ, ვითარცა იხილა იგი, დავარდა ფერჯთა მისთა თანა და
ჰრქუა მას: უფალო, უკუეთუმცა აქა ყოფილ იყავ, არამცა
მომკუდარ იყო ძმაჲ იგი ჩემი. **33** ხოლო იესუ ვითარცა იხილა
იგი, რამეთუ ტიროდა, და მის თანა მოსრულნი იგი ჰურიანიცა
ტიროდეს, შეძრწუნდა სულითა, ვითარცა რისხვით, **34** და
ჰრქუა მათ: სადა დასდევით იგი? ჰრქუეს მას: მოვედ და იხილე.
35 და ცრემლოდა იესუცა. **36** იტყოდეს უკუე ჰურიანი იგი: აჰა
ვითარ სამე უყვარდა იგი! **37** ვიეთნიმე მათგანნი იტყოდეს:
არამცა ეძლო ამას, რომელ მან აღუხილნა თუალნი ბრმასა,

ყოფად რადმე, რადთამცა ესეცა არა მოკუდა? **38** ხოლო იესუ კუალად, ვითარცა განრისხებული თავსა შორის თვსსა, მოვიდა საფლავსა მას. ხოლო იყო ქუაბი, და ლოდი ზედა ედვა მას. **39** ჰრქუა მათ იესუ: აღიღეთ ლოდი ეგე. ჰრქუა მას მართა, დამან მის მკუდრისამან: უფალო, ყროდისდა, რამეთუ მეოთხე დღე არს. **40** ჰრქუა მას იესუ: არა გარქუ შენ, ვითარმედ, უკუეთუ გრწმენეს, იხილო დიდებაჲ ღმრთისაჲ? **41** აღიღეს უკუე ლოდი იგი, სადა მდებარე იყო მკუდარი იგი. ხოლო იესუ აღიხილნა თუალნი ზეცად და თქუა: მამაო, გმადლობ შენ, რამეთუ ისმინე ჩემი. **42** და მე ვიცი, რამეთუ მარადის ისმენ ჩემსა, არამედ ერისა ამისთვს, რომელი გარე მომადგს მე, ვთქუ, რადთა ჰრწმენეს, რამეთუ შენ მომავლინე მე. **43** და ესე ვითარცა თქუა, ჳმითა დიდითა ლაღატ-ყო: ლაზარე, გამოვედ გარე! **44** და გამოვიდა მკუდარი იგი შეკრული ჳელით და ფერჯით სახუევლითა, და პირი მისი დაბურვილ იყო სუდარითა. ჰრქუა მათ იესუ: განჳჳსენით ეგე და უტევეთ, ვიდოდის. **45** მრავალთა უკუე ჰურიათაგანთა, რომელნი მოსულ იყვნეს მარიამისა და მართაჲსა, იხილეს, რომელ-იგი ქმნა იესუ, და ჰრწმენა მისა მიმართ. **46** ხოლო რომელნიმე მათგანნი წარვიდეს და უთხრეს ფარისეველთა მათ, რად-იგი ქმნა იესუ. **47** და შეკრბეს მღდელოთ-მოდღუართა მათ და ფარისეველთა კრებული და იტყოდეს: რად-მე ვყოთ, რამეთუ კაცი ესე მრავალსა სასწაულსა იქმს? **48** უკუეთუ დაუტეოთ იგი ესრეთ, ყოველთა ჰრწმენეს მისა მიმართ, და მოვიდენ ჰრომნი და მიგვლონ ჩუენ ადგილიცა ჩუენი და ნათესავიცა. **49** ერთმან ვინმე მათგანმან, კაიაფა, რომელი იყო მღდელოთ-მოდღუარი მის წელიწადისაჲ, ჳქუა მათ: თქუენ არა იცით არცა ერთი, **50** არცა განგიზრახავს, რამეთუ უმჯობეს არს ჩუენდა, რადთა ერთი კაცი მოკუდეს ერისათვს, და არა ყოველი ნათესავი წარწყმდეს. **51** ესე თავით თვსით არა თქუა, არამედ მღდელოთ-მოდღუარი იყო მის წელიწადისაჲ და

წინაწარმეტყუელა, რამეთუ ეგულებოდა იესუს მოსიკუდიდ ნათესავთათჳს. **52** და არა ხოლო ნათესავთათჳს, არამედ რადთა შვილნიცა ღმრთისანი განბნეულნი შეკრიბნეს ერთად. **53** მიერ დღითგან შეიზრახნეს ჰურიანი, რადთა მოკლან იგი. **54** ხოლო იესუ არღარა განცხადებულად ვიდოდა ჰურიათა შორის, არამედ წარვიდა მიერ სოფელსა, მახლობელად უდაბნოსა, ქალაქსა, რომელსა ჰრქჳან ეფრაიმ, და მუნ დაადგრა მოწაფითურთ თჳსით. **55** ხოლო იყო მახლობელ პასექი იგი ჰურიათად, და აღვიდეს მრავალნი იერუსალჴმდ სოფლებისაგან უწინარეს მის პასექისა, რადთა განიწმიდნენ თავნი თჳსნი. **56** ხოლო ჰურიანი ეძიებდეს იესუს და იტყოდეს ურთიერთას, დგეს რად ტაძარსა შინა: ვითარ ჰგონებთ თქუენ, არა-მე მოვიდესა დღესასწაულსა ამას? **57** რამეთუ მიეცა მცნებაჲ მღდელთ-მოდღუართა მათ და ფარისეველთა, რადთა, უკუეთუ ვინმე უწყოდის, სადა არს, აუწყოს მათ, რადთა შეიპყრან იგი.

12:1 ხოლო იესუ უწინარეს ექუსისა დღისა ვნებისა მის მოვიდა ბეთანიად, სადა-იგი იყო ლაზარე მომკუდარი, რომელი-იგი აღადგინა მკუდრეთით. **2** და მოუმზადეს მას მუნ სერი, და მართა ჰმსახურებდა მას, ხოლო ლაზარე იყო ერთი მეინაკეთაგანი მის თანა. **3** ხოლო მარიამ მოიღო ლიტრაჲ ერთი ნელსაცხებელი ნარდისა სარწმუნოჲსაჲ მრავალ-სასყიდლისაჲ და სცხო ფერჯთა იესუდსთა და თმითა თჳსითა წარჰკოცნა ფერჯნი მისნი, და სახლი იგი ყოველი აღივსო სულნელებითა მის ნელსაცხებელისაჲთა. **4** თქუა ვინმე ერთმან მოწაფეთა მისთაგანმან, იუდა სიმონისმან, ისკარიოტელმან, რომელსა ეგულებოდა მიცემაჲ მისი: **5** რადსათჳს ნელსაცხებელი ესე არა განისყიდა სამასის დრაჰკნის და მიეცა გლახაკთა? **6** ხოლო ესე თქუა, არა თუ გლახაკთაჲ რადმე ზრუნვაჲ ედვა გულსა მისსა, არამედ რამეთუ მპარავი იყო და გუადრუცი იგი მას აქუნდა და

შთასადებელი იგი მას ჰკიდავნ. **7** და თქუა იესუ: უტევე მაგას, დღედ დაფლვისა ჩემისა დამიმარხა ეგე. **8** რამეთუ გლახაკნი მარადის თქუენ თანა არიან, ხოლო მე არა მარადის თქუენ თანა ვარ. **9** აგრძნა უკუე ყოველმან ერმან ჰურიათამან, რამეთუ იესუ მუნ არს; მოვიდეს არა ხოლო თუ იესუდსთვს, არამედ რადთა ლაზარეცა იხილონ, რომელ-იგი აღადგინა მკუდრეთით. **10** ხოლო ზრახვა-ყვეს მღდელთ-მოდღუართა მათ, რადთა ლაზარეცა მოკლან. **11** რამეთუ მრავალნი ჰურიათაგანნი მისთვს მოვიდოდეს და ირწმუნებდეს იესუდსსა. **12** ხვალისაგან ერი მრავალი რომელ-იგი მოსრულ იყვნეს დღესასწაულსა მას, რამეთუ ესმა, ვითარმედ იესუ მოვალს იერუსალჴმდ, **13** მოიღეს რტოები დანაკისკუდთაგან და განვიდეს მიგებებად მისა, ღაღადებდეს და იტყოდეს: ოსანა! კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისადათა, მეუფე ისრაჴლისადა! **14** და პოვა იესუ ვირი და დაჯდა მას ზედა, ვითარცა წერილ არს: **15** ნუ გემინინ, ასულო სიონისაო! აჰა ესერა მეუფე შენი მოვალს შენდა და ზე ზის იგი კიცუსა ვირისასა. **16** ხოლო ესე არა ეცნა მოწაფეთა მისთა პირველად, არამედ ოდეს იდიდა იესუ, მაშინ მოეცენა, რამეთუ ესრეთ წერილ იყო მისთვს, და ესე უყვეს მას. **17** და ეწამებოდა მას ერი იგი, რომელი იყო მისთანა, რაჟამს ლაზარეს უწოდა საფლავით და აღადგინა იგი მკუდრეთით, **18** ამისთვსცა მიეგებვოდა მას ერი იგი, რამეთუ ესმინა, ვითარმედ ესე სასწაული ქმნა იესუ. **19** ხოლო ფარისეველთა მათ თქუეს ურთიერთას: ხედავთა, რამეთუ არა ირგებთ არარას? აჰა ესერა სოფელი ყოველი მივიდა შედგომად მისა. **20** იყვნეს ვინმე წარმართთაგანიცა აღმოსრულთა მათგანნი, რადთა თაყუანის-სცენ დღესასწაულსა მას. **21** ესენი მოვიდეს ფილიპესა, რომელი-იგი იყო ბეთსაიდადთ გალილეადადთ, და ეტყოდეს მას: უფალო, გუნებავს იესუდსი ხილვადა. **22** მივიდა ფილიპე და ჰრქუა ანდრეას; და მოვიდეს ანდრეა და ფილიპე და ჰრქუეს

იესუს. **23** ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: მოიწია ჟამი, რადთა იდიდოს ძე კაცისაჲ. **24** ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: უკეთუ არა მარცუალი იფქლისაჲ დავარდეს ქუეყანასა და მოკუდეს, იგი მარტოდ ხოლო ეგოს; ხოლო უკუეთუ მოკუდეს, მრავალნ ნაყოფნი გამოიღოს. **25** რომელსა უყვარდეს სული თვისი, წარიწყმიდოს იგი; და რომელსა სძულდეს სული თვისი ამას სოფელსა, ცხორებად საუკუნოდ დაიმარხოს იგი. **26** უკუეთუ ვინმე მე მმსახურებდეს, მე შემომიდეგინ; და სადაცა მე ვიყო, მუნცა მსახური ჩემი იყოს. და უკუეთუ ვინმე მე მმსახურებდეს, პატივ-სცეს მას მამამან ჩემმან. **27** აწ სული ჩემი შეძრწუნებულ არს და რად-მე ვთქუა? მამაო, მიჯსენ მე ჟამისა ამისაგან. არამედ ამისთვის მოვედ ჟამსა ამას. **28** მამაო, ადიდე ძე შენი. მოიწია მისა ჳმად ზეცით: და ვადიდე და კუალადცა ვადიდო. **29** ხოლო ერი იგი, რომელი დგა და ესმა, იტყოდეს, ვითარმედ: ქუხილი იყო; ხოლო სხუანი იტყოდეს: ანგელოზი ეტყოდა მას. **30** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა ჩემთვის იყო ჳმად ესე, არამედ თქუენტვის. **31** აწ არს სასჯელი ამის სოფლისაჲ, აწ მთავარი იგი ამის სოფლისაჲ განვარდეს გარე. **32** და მე ოდეს ავმალლდე ქუეყანით, ყოველნი მოვიზიდნე ჩემდა. **33** ხოლო ამას რად იტყოდა, აუწყებდა, რომლითა სიკუდილითა ეგულებოდა სიკუდილად. **34** მიუგო მას ერმან მან და რქუა: ჩუენ გუასმიეს სჯულისაგან, ვითარმედ ქრისტე უკუნისამდე ეგოს. და შენ ვითარ იტყვ, ვითარმედ ჯერ-არს ამაღლებაჲ მისა კაცისაჲ? ვინ არს ესე ძე კაცისაჲ? **35** რქუა მათ იესუ: მცირედ ჟამ ნათელი თქუენ თანა არს. ვიდოდეთ, ვიდრე ნათელი გაქუსლა, რადთა არა გეწიოს თქუენ ბნელი, რამეთუ რომელი ვალნ ბნელსა, არა უწყინ, ვიდრე ვალნ. **36** ვიდრე ნათელი გაქუს, გრწმენინ ნათელი, რადთა ძე ნათლის იყვნეთ. ამას ეტყოდა იესუ და წარვიდა და დაეფარა მათგან. **37** და ესოდენნი სასწაულნი ქმნნა წინაშე მათსა, და არა ჰრწმენა მისა მიმართ. **38** რადთა აღესრულოს სიტყუაჲ იგი ესაია

წინაწარმეტყუელისაჲ, რომელსა იტყვს: უფალო, ვის-მე ჰრწმენა სასმენელი ჩუენი? და მკლავი უფლისაჲ ვის გამოეცხადა? **39** ამისთვის ვერ ჰრწმენდა, რამეთუ მერმეცა თქუა ესაია: **40** დაუბრმეს მათ თუალნი მათნი, რადთა ვერ იხილონ თუალითა, და დაუსულბეს გულნი მათნი, რადთა არა გულისგმა-ყონ გულითა და მოიქცენ, და მე განვკურნნე იგინი. **41** ესე თქუა ესაია, ოდეს-იგი იხილა დიდებაჲ მისი და იტყოდა მისთვის. **42** ხოლო მთავართაგანთაცა მრავალთა ჰრწმენა მისა მიმართ, არამედ ფარისეველთათჳს ვერ აღიარეს, რადთა არა კრებულისაგან განასხნენ. **43** რამეთუ შეიყუარეს დიდებაჲ კაცთაჲ უფროდს, ვიდრე დიდებაჲ ღმრთისაჲ. **44** ხოლო იესუ ღალატ-ყო და თქუა: რომელსა ვჰრწმენე მე, არა მე ვჰრწმენე, არამედ მომავლინებელი ჩემი. **45** და რომელმან მიხილა მე, იხილა მომავლინებელი ჩემი. **46** მე ნათელი სოფლად მოვივლინე, რადთა ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, ბნელსა შინა არა დაადგრეს. **47** და რომელმან ისმინნეს სიტყუანი ჩემნი და არა ჰრწმენენ, მე არა ვსაჯო იგი, რამეთუ არა მოვედ მე სჯად სოფლისა, არამედ რადთა ვაცხოვნო სოფელი. **48** ხოლო რომელმან შეურაცხ-მყოს მე და არა შეიწყნარნეს სიტყუანი ჩემნი, აქუს მსაჯული თჳსი: სიტყუასა რომელსა ვიტყოდე, მან საჯოს იგი უკუანადსკნელსა დღესა. **49** რამეთუ მე თავით თჳსით არარას ვიტყოდე, არამედ რომელმან მომავლინა მე, მამამან, მან მომცა მე მცნებაჲ, რად ვთქუა და რასა ვიტყოდი. **50** და უწყი, რამეთუ მცნებაჲ მისი ცხორება საუკუნო არს. და რომელსა ვიტყვ მე, ვითარცა მამცნო მე მამამან, ეგრეცა ვიტყვ.

13:1 და უწინარეს დღესასწაულისა მის პასექისა იცოდა იესუ, რამეთუ მოიწია ჟამი მისი, რადთა განვიდეს ამიერ სოფლით და მივიდეს მამისა, რამეთუ შეიყუარნა თჳსნი იგი ამას სოფელსა შინა და სრულიად შეიყუარნა იგინი. **2** და ვითარცა სერობაჲ იგი

იყო, და ეშმაკი შესრულ იყო გულსა იუდაისსა, სიმონ
ისკარიოტელისასა, რადთა განსცეს იგი. **3** იცოდა იესუ, რამეთუ
ყოველივე მოსცა მას მამამან ჯელთა მისთა, და რამეთუ
ღმრთისაგან გამოვიდა და ღმრთისა მივალს. **4** აღდგა სერობისა
მისგან და დადგა სამოსელი თვისი და მოიღო არდაგი და
მოირტყა იგი. **5** და მოიღო წყალი და შთაასხა საბანელსა მას და
იწყო ბანად ფერჯთა მოწაფეთა თვისთა და წარჰკოცდა არდაგითა
მით, რომელი მოერტყა. **6** და მოვიდა სიმონ-პეტრესა. ჰრქუა მას
პეტრე: უფალო, შენ დამბანა ფერჯთა ჩემთა? **7** მიუგო იესუ და
ჰრქუა: რომელსა მე ვიქმ, არა იცი აწ, ხოლო სცნა ამისა
შემდგომად. **8** ჰრქუა მას პეტრე: არა დამბანნე ფერჯნი ჩემნი
უკუნისამდე. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ არა დაგბანნე შენ
ფერჯნი, არა გაქუნდეს ნაწილი ჩემ თანა. **9** ჰრქუა მას სიმონ-
პეტრე: უფალო, ნუ ხოლო ფერჯნი ჩემნი, არამედ ჯელნიცა და
თავიცა ჩემი. **10** ჰრქუა მას იესუ: განბანილსა მას არა უკმს, გარნა
ფერჯნი ხოლო დაბანად, რამეთუ ყოვლად წმიდა არს იგი, და
თქუენცა წმიდა ხართ, არამედ არა ყოველნი. **11** რამეთუ იცოდა
იესუ მიმცემელი იგი. ამისთვის თქუა, ვითარმედ: არა ყოველნი
წმიდა ხართ. **12** და ოდეს დაჰბანა ფერჯნი მათნი, მოიღო
სამოსელი თვისი და ინაჯ-იდგა და მერე ჰრქუა მათ: უწყითა,
რად-ესე გიყავ თქუენ? **13** თქუენ მხადით მე: მოძღუარო და
უფალო, და კეთილად სთქუთ, რამეთუ ვარ. **14** უკუეთუ მე
დაგბანენ ფერჯნი, უფალმან და მოძღუარმან, თქუენცა თანა-გაც
ურთიერთას დაბანად ფერჯთა. **15** რამეთუ სახე მიგეც თქუენ,
რადთა, ვითარცა-ესე მე გიყავ თქუენ, ეგრეთვე თქუენცა
ჰყოფდეთ. **16** ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: არა არს მონად უფროდს
უფლისა თვისისა, არცა მოციქული უფროდს მომავლინებელისა
თვისისა. **17** ესე თუ სცნათ, ნეტარ ხართ, უკუეთუ ჰყოფდეთ ამას.
18 არა თქუენ ყოველთათვის ვიტყვ, რამეთუ მე გიცნი, რომელნი
გამოგირჩიენ, არამედ რადთა წერილნი იგი აღესრულნენ:

რომელი ჭამდა ჩემ თანა პურსა, აღილო ჩემ ზედა ბრჭალი მისი. **19** ამიერითგან გეტყვ თქუენ ვიდრე ყოფადმდე, რადთა, რაჟამს იყოს, გრწმენეს თქუენ, რამეთუ მე ვარ. **20** ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: უკუეთუ ვინმე შეიწყნაროს, რომელი მე მივავლინო, მე შემიწყნარებს; და რომელმან მე შემიწყნაროს, შეიწყნარებს მომავლინებელსა ჩემსა. **21** ესე თქუა იესუ და შემრწუნდა სულითა და წამა და თქუა: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: ერთმან თქუენგანმან მიმცეს მე. **22** ხედვიდეს უკუე ურთიერთას მოწაფენი და არა იცოდეს, ვისთვის იტყოდა. **23** და იყო ერთი მოწაფეთა მისთაგანი მიყრდნობილ წიაღთა თანა იესუდსთა, რომელი-იგი უყუარდა იესუს. **24** წამ-უყვნა მას სიმონ-პეტრე, რადთა ჰკითხოს, ვინ არს, რომლისათვის იტყვს? **25** ხოლო იგი მიყრდნა მკერდსა იესუდსსა და ჰრქუა მას: უფალო, ვინ არს? **26** მიუგო იესუ და ჰრქუა: რომელსა მე დავაწო პური და მივსცე, იგი არს. და დააწყო პური იგი და მისცა იუდას სიმონისსა, ისკარიოტელსა. **27** და შემდგომად მიღებისა იუდადსა პურისა მის შევიდა მისა ეშმაკი. და ჰრქუა მას იესუ: რომელი გეგულეების საქმედ, ყავ ადრე. **28** ესე უკუე არავინ ცნა ინაჯით-მჯომარეთაგანმან იესუდს თანა, რადსათვის ჰრქუა მას. **29** რამეთუ რომელნიმე ჰგონებდეს: ვინადთგან გუადრუცი იგი იუდას აქუნდა, ვითარმედ ჰრქუა მას იესუ: იყიდე, რად-იგი გვჭმდეს დღესასწაულსა ამას, გინა თუ მიცემად რადმე გლახაკთა. **30** ხოლო მან მიიღო პური იგი და მეყსეულად განვიდა. და იყო ღამე. **31** და ვითარცა განვიდა იუდა, თქუა იესუ: აწ იდიდა ძე კაცისად, და ღმერთიცა იდიდა მის თანა. **32** უკუეთუ ღმერთი იდიდა მის თანა, ღმერთმანცა ადიდოს იგი თავისა თვისისა თანა და მეყსეულად ადიდოს იგი. **33** შვილნო, მცირედ ჟამ თქუენ თანა ვარ. და მეძიედეთ მე, და ვითარცა-იგი ვარქუ ჰურიათა, ვითარმედ: ვიდრე-იგი მე მივალ, თქუენ ვერ ჰელ-გეწიფების მოსლვად; და აწ თქუენ გეტყვ. **34** მცნებასა ახალსა მიგცემ

თქვენ, რადთა იყუარებოდით ურთიერთას, ვითარცა მე შეგიყუარენ თქვენ, რადთა თქვენცა იყუარებოდით ურთიერთას. **35** ამით ცნან ყოველთა, ვითარმედ ჩემნი მოწაფენი ხართ, უკუეთუ იყურებოდით ურთიერთას. **36** ჰრქუა მას სიმონ-პეტრე: უფალო, ვიდრე ხუალ? ჰრქუა მას იესუ: ვიდრე-იგი მე მივალ, შენ ვერ ძალ-გიც მოსლვად აწ, ხოლო მერმე მომდევდე მე. **37** ჰრქუა მას პეტრე: უფალო, რადსა ვერ ძალ-მიც მიდევნებად შენდა? აწ სული ჩემი შენთვის დავდვა. **38** მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: სული შენი ჩემთვის დასდვაა? ამენ, ამენ გეტყვ შენ: არღარა ეყივლოს ქათამსა, ვიდრემდის უვარ-მყო მე სამ-გზის.

14:1 ნუ შეძრწუნდებიან გულნი თქუენნი, გრწმენინ ღმრთისაჲ და გრწმენინ ჩემდა მომართ. **2** სახლსა მამისა ჩემისასა სავანე მრავალ არიან. უკუეთუ არა, გარქუმცა თქუენ, ვითარმედ: მე წარვიდე და განგიმზადო თქუენ ადგილი. **3** და უკუეთუ წარვიდე და განგიმზადო თქუენ ადგილი, კუალად მოვიდე და წარგიყვანნე თქუენ თავისა ჩემისა თანა, რადთა სადაცა მე ვიყო, მუნცა თქუენ იყვნეთ. **4** და ვიდრე-იგი მე მივალ, უწყით და გზადცა იგი იცით. **5** ჰრქუა მას თომა: უფალო, არა ვიცით, ვიდრე ხუალ, და ვითარ შემძლებელ ვართ გზისა მის ცნობად? **6** ჰრქუა მას იესუ: მე ვარ გზად და მე ვარ ჭეშმარიტებაჲ და ცხორებაჲ; არავინ მოვიდეს მამისა, გარნა ჩემ მიერ. **7** უკუეთუმცა მიცოდეთ მე, მამადცამცა ჩემი იცოდეთ. ამიერითგან იცით იგი და გიხილავს იგი. **8** ჰრქუა მას ფილიპე: უფალო, მიჩუენე ჩუენ მამად შენი, და კმა არს ჩუენდა. **9** ჰრქუა მას იესუ: ესოდენ ჟამ თქუენ თანა ვარ, და არა მიცი მე, ფილიპე? რომელმან მიხილა მე, იხილა მამად ჩემი, და შენ ვითარ მეტყვ მე: მიჩუენე ჩუენ მამად შენი? **10** არა გრწამსა, რამეთუ მე მამისა თანა ვარ, და მამად ჩემ თანა არს? სიტყუათა რომელთა გეტყვ თქუენ, თავით ჩემით არა გეტყვ, არამედ მამად ჩემი, რომელი ჩემ თანა არს, იგი იქმს

საქმესა. **11** გრწამსა, რამეთუ მე მამისა თანა ვარ, და მამად ჩემ თანა არს? უკუეთუ არა, საქმეთა ამათგან გრწმენინ ჩემი. **12** ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, საქმესა რომელსა მე ვიქმ, მანცა ქმნეს და უფროდსილა ამისსა ქმნეს, რამეთუ მე მამისა მივალ. **13** და რადცა ითხოვოთ სახელითა ჩემითა, იგი ვყო, რადთა იდიდოს მამად ძისა თანა. **14** და უკუეთუ რაოდენი ითხოვოთ სახელითა ჩემითა, მე ვყო. **15** უკუეთუ გიყუარ მე, მცნებანი ჩემნი დაიმარხენით. **16** და მე ვჰკითხო მამასა ჩემსა, და სხუად ნუგეშინის-მცემელი მოგივლინოს თქუენ, რადთა თქუენ თანა დაადგრეს უკუნისამდე. **17** სული იგი ჭემმარიტებისად, რომელი სოფელსა ვერ ჰელ-ეწიფების მოღებად, რამეთუ არა ჰხედავს მას, არცა იცის იგი, ხოლო თქუენ იცით იგი, რამეთუ თქუენ თანა არს და თქუენ თანა იყოს. **18** არა დაგიტევნე თქუენ ობლად, მოვიდე თქუენდა. **19** მცირედლა, და სოფელი ესე არა მხედვიდეს, ხოლო თქუენ მხედვიდეთ მე, რამეთუ მე ცხოველ ვარ, და თქუენცა ცხოველ იყვნეთ. **20** მას დღესა შინა სცნათ თქუენ, რამეთუ მე მამისა ჩემისა თანა, და თქუენ ჩემ თანა, და მე თქუენ შორის. **21** რომელსა აქუნდენ მცნებანი ჩემნი და დაიმარხნეს იგინი, იგი არს, რომელსა უყუარ მე. ხოლო რომელსა უყუარდე მე, საყუარელ იყოს მამისა ჩემისა მიერ, და მეცა შევიყუარო იგი და გამოუცხადო მას თავი ჩემი. **22** ჰრქუა მას იუდა, არა ისკარიოტელმან: უფალო, რად არს, რამეთუ ჩუენ გამოგვცხადებ თავსა შენსა და არა სოფელსა? **23** მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: უკუეთუ ვისმე უყუარდე მე, სიტყუანი ჩემნი დაიმარხნეს, და მამამანცა ჩემმან შეიყუაროს იგი, და მოვიდეთ მისა და მის თანა დავადგრეთ. **24** ხოლო რომელსა არა უყუარდე მე, სიტყუანი ჩემნი არა დაიმარხნეს; და სიტყუანი, რომელ გესმიან, არა ჩემნი არიან, არამედ მომავლინებელისა ჩემისა მამისანი. **25** ამას გეტყოდე თქუენ, რამეთუ თქუენ თანა ვიყავ. **26** ხოლო ნუგეშინის-მცემელი იგი სული წმიდად, რომელი

მოავლინოს სახელითა ჩემითა მამამან, მან გასწაოს თქუენ
ყოველი და მოგაცხენოს თქუენ ყოველი, რაოდენი გარქუ თქუენ.

27 მშვდობასა დაგიტევებ თქუენ, მშვდობასა ჩემსა მიგცემ
თქუენ; არა ვითარ სოფელმან მისცის, მიგცემ თქუენ. ნუ
შეძრწუნდებიან გულნი თქუენნი, ნუცა ეშინინ. **28** გესმა,
რამეთუ გარქუ თქუენ: წარვალ და მოვიდე თქუენდა.

უკუეთუმცა გიყუარდი მე, გიხაროდამცა, რამეთუ მივალ მამისა
ჩემისა, რამეთუ მამად ჩემი უფროდს ჩემსა არს. **29** და აწ გარქუ
თქუენ, ვიდრე ყოფადმდე, რადთა, რაჟამს იყოს, გრწმენეს. **30**
არღარა მრავალსა ვიტყოდი თქუენ თანა, რამეთუ მოვალს
მთავარი იგი ამის სოფლისაჲ და ჩემ თანა პოოს არარაჲ. **31**
არამედ რადთა ცნას სოფელმან, რამეთუ მიყუარს მე მამად, და
ვითარცა მამცნო მე მამამან, ეგრეთცა ვყო. აღდეგით და
წარვიდეთ ამიერ.

15:1 მე ვარ ვენაჯი ჭემმარიტი, და მამად ჩემი მოქმედი არს. **2**
ყოველმან რტომან რომელი ჩემ თანა არს და არა მოიღოს
ნაყოფი, აღიღოს იგი; და ყოველმან რომელმან მოიღოს ნაყოფი,
განწმიდოს იგი, რადთა უფროდსი ნაყოფი გამოიღოს. **3** ხოლო
თქუენ აწვე წმიდა ხართ სიტყუთა მით, რომელსა გეტყოდე
თქუენ. **4** დაადგერით თქუენ ჩემთანა, და მე თქუენ თანა:
ვითარცა-იგი ნასხლევსა ვერ ჰელ-ეწიფების ნაყოფისა
გამოღებად თავით თუსით, უკუეთუ არა ეგოს ვენაჯსა ზედა,
ეგრეთვე არცა თქუენ, უკეთუ არა დაადგრეთ ჩემთანა. **5** მე ვარ
ვენაჯი და თქუენ რტონი. რომელი დაადგრეს ჩემ თანა, და მე მის
თანა, ამან მოიღოს ნაყოფი მრავალი, რამეთუ თვნიერ ჩემსა
არარაჲ ძალ-გიც ყოფად არცა ერთი. **6** უკუეთუ ვინმე არა
დაადგრეს ჩემ თანა, განვარდეს გარე, ვითარცა ნასხლევი, და
განჰმეს, და შეკრიბონ იგი და ცეცხლსა დაასხან, და დაიწუას. **7**
უკეთუ დაადგრეთ ჩემ თანა, და სიტყუანი ჩემნი თქუენ თანა

ეგნენ, რადცა გინდეს, ითხოვეთ, და გეყოს თქვენ. **8** ამით იდიდოს მამად ჩემი, რადთა ნაყოფი მრავალი გამოიყოთ და იყვნეთ ჩემდა მოწაფე. **9** ვითარცა შემიყუარა მე მამამან, მეცა შეგიყუარენ თქვენ, დაადგერით სიყუარულსა ჩემსა ზედა. **10** უკუეთუ მცნებანი ჩემნი დაიმარხნეთ, ჰგიეთ სიყუარულსა ზედა ჩემსა, ვითარცა მე მცნებანი მამისა ჩემისანი დავიმარხენ და ვჰგიე სიყუარულსა ზედა მისსა. **11** ამას გეტყოდეთ თქვენ, რადთა სიხარული ჩემი თქვენ თანა ეგოს, და სიხარული თქუენი სავსებით იყოს. **12** რამეთუ ესე არს მცნებად ჩემი, რადთა იყუარებოდით ურთიერთას, ვითარცა მე შეგიყუარენ თქვენ. **13** უფროდსი ამისსა სიყუარული არავის აქუს, რადთა სული თვისი დადვას მეგობართა თვისთათვის. **14** თქვენ მეგობარნი ჩემნი ხართ, უკუეთუ ჰყოთ, რომელსა-ესე გამცნებ თქვენ. **15** არღარა გეტყვ თქვენ მონად, რამეთუ მონამან არა იცინ, რასა იქმნ უფალი მისი. ხოლო თქვენ გარქუ მეგობრად, რამეთუ ყოველი, რაოდენი მესმა მამისა ჩემისაგან, გაუწყეთ თქვენ. **16** არა თქვენ გამომირჩიეთ მე, არამედ გამოგირჩიენ თქვენ და დაგადგინენ თქვენ, რადთა თქვენ წარხვდეთ და ნაყოფი გამოიღოთ, და ნაყოფი თქუენი ეგოს სავსებით, რადთა, რად-იგი სთხოოთ მამასა ჩემსა სახელითა ჩემითა, მოგცეს თქვენ. **17** ამას გამცნებ თქვენ, რადთა იყუარებოდით ურთიერთას. **18** უკეთუ სოფელი გბულობს თქვენ, უწყოდეთ, რამეთუ პირველად მე მომიძულა. **19** უკუეთუმცა სოფლისაგანნი იყვნით, სოფელიმცა თვისთა ჰყუარობდა; რამეთუ არა სოფლისაგანნი ხართ თქვენ, არამედ მე გამოგირჩიენ თქვენ სოფლისაგან, ამისთვის სძულთ თქვენ სოფელსა. **20** მოივსენეთ სიტყუად იგი, რომელ გარქუ თქვენ: არა არს მონად უფროდს უფლისა თვისისა. უკუეთუ მე მდევენეს, თქუენცა გდევენენ; უკუეთუ სიტყუანი ჩემნი დაიმარხნეს, თქუენნიცა დაიმარხნენ. **21** არამედ ესე ყოველი გყონ თქვენ სახელისა ჩემისათვის, რამეთუ არა იციან მომავლინებელი ჩემი.

22 უკუეთუმცა არა მოვედ და ვეტყოდე მათ, ცოდვადმცა არა აქუნდა; ხოლო აწ მიზეზი არა აქუს ცოდვათა მათათაჲს. **23** რომელსა ვსძულდე მე, მამადცა ჩემი სძულს. **24** უკუეთუმცა არა ვქმნენ საქმენი იგი მათ შორის, რომელნი სხუამან არავინ ქმნა, ცოდვადმცა არა აქუნდა. ხოლო აწ მიხილეს და მომიძულეს მეცა და მამადცა ჩემი. **25** არამედ რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი, რომელი სჯულსა მათსა წერილ არს, რამეთუ: მომიძულეს მე ცუდად. **26** ხოლო რაჟამს მოვიდეს ნუგეშინის-მცემელი იგი, რომელი მე მოვავლინო თქუენდა მამისა ჩემისა მიერ, სული ჭეშმარიტებისად, რომელი მამისაგან გამოვალს, მან წამოს ჩემთჲს. **27** და თქუენცა მოწამე ხართ, რამეთუ დასაბამითგან ჩემ თანა ხართ.

16:1 ამას გეტყოდე თქუენ, რადთა არა დაჰბრკოლდეთ. **2** კრებულისაგან განგასხნენ თქუენ. არამედ მოვალს ჟამი, რადთა ყოველმან რომელმან მოგწყდნეს თქუენ, ჰგონებდეს, ვითარმედ მსხუერპლი შეწირა ღმრთისა. **3** და ესე გიყონ თქუენ, რამეთუ არა იციან მომავლინებელი ჩემი მამად, არცა მე. **4** არამედ ამას გეტყოდე თქუენ, რადთა რაჟამს მოიწიოს ჟამი იგი, მოიქსენოთ მათი, რამეთუ მე გარქუ თქუენ. ესე პირველითგან არა გარქუ თქუენ, რამეთუ თქუენ თანა ვიყავ. **5** ხოლო აწ მივალ მომავლინებელისა ჩემისა, და არავინ თქუენგანი მკითხავს მე, ვითარმედ: ვიდრე ხუალ? **6** არამედ ამას რად გეტყოდე თქუენ, მწუხარებამან აღავსნა გულნი თქუენნი. **7** არამედ მე ჭეშმარიტსა გეტყვ თქუენ: უმჯობეს არს თქუენდა, რადთა მე წარვიდე; უკუეთუ მე არა წარვიდე, ნუგეშინის-მცემელი იგი არა მოვიდეს თქუენდა; უკუეთუ მე წარვიდე, მოვავლინო იგი თქუენდა. **8** და მოვიდეს იგი და ამხილოს სოფელსა ცოდვისათჲს და სიმართლისათჲს და სასჯელისათჲს: **9** ცოდვისათჲს ესრეთ, რამეთუ არა ჰრწმენა ჩემდა მომართ; **10** ხოლო სიმართლისათჲს,

რამეთუ მე მამისა ჩემისა მივალ, და არღარა მხედვიდეთ მე; **11** ხოლო სასჯელისათვის, რამეთუ მთავარი იგი ამის სოფლისად დასჯილ არს. **12** ფრიადლა მაქუს სიტყუად თქუენდა, არამედ აწ არღარა ძალგიც ტვრთვად. **13** ხოლო ოდეს მოვიდეს სული იგი ჭეშმარიტებისად, გიძლოდის თქუენ ჭეშმარიტებასა ყოველსა, რამეთუ არა იტყოდის თავით თვისით, არამედ რაოდენი-რად ესმეს, იტყოდის და მომავალი იგი გითხრას თქუენ. **14** მან მე მადიდოს, რამეთუ ჩემგან მიიღოს და გითხრას თქუენ. **15** ყოველი, რაოდენი აქუს მამასა, ჩემი არს; და ამისთვის გარქუ თქუენ, რამეთუ: ჩემგან მიიღოს და გითხრას თქუენ. **16** მცირედლა, და არღარა მხედვიდეთ მე; და კუალად მცირედლა, და მიხილოთ მე, რამეთუ მე მივალ მამისა ჩემისა. **17** ჰრქუეს უკუე მოწაფეთა მისთა ურთიერთას: რად არს, რომელსა-ესე მეტყვს ჩუენ: მცირედლა, და არღარა მხედვიდეთ მე; და კუალად მცირედლა, და მიხილოთ მე, და რამეთუ მე მივალ მამისა ჩემისა? **18** და იტყოდეს უკუე: რად არს ესე ?მცირედ? არა უწყით, რასა იტყვს. **19** გულისგმა-ყო იესუ, რამეთუ უნდა კითხვის, და ჰრქუა მათ: ამისთვის გამოეძიებთა ურთიერთას, რამეთუ ვთქუ: მცირედლა, და არღარა მხედვიდეთ მე; და კუალად მცირედ, და მიხილოთ მე? **20** ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ სტიროდით და ჰგოდებდეთ თქუენ, ხოლო სოფელსა უხაროდის, და თქუენ სწუხდეთ, არამედ მწუხარებად თქუენი სიხარულად გარდაიქცეს. **21** დედაკაცი რაჟამს შობნ, მწუხარე არნ, რამეთუ მოიწია ჟამი მისი. ხოლო რაჟამს შვის ყრმად, არღარა მოეჯსენის ჭირი იგი სიხარულითა მით, რამეთუ იშვა კაცი სოფელსა შინა. **22** ხოლო თქუენ აწ ჭირი გაქუს. და მერმე კუალად გიხილნე თქუენ, და უხაროდის გულთა თქუენთა, და სიხარული თქუენი არავინ მიგიღოს თქუენგან. **23** და მას დღესა შინა მე არარად მკითხოთ. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ რაოდენიცა-რად სთხოოთ მამასა სახელითა ჩემითა, მოგცეს თქუენ. **24** აქამომდე

არარაა გითხოვიეს სახელითა ჩემითა. ითხოვდით და მოიღოთ, რადთა სიხარული თქუენი სავსებით იყოს. **25** ამას იგავით გეტყოდე თქუენ. ხოლო მოვალს ჟამი, ოდეს არღარა იგავით გეტყოდი თქუენ, არამედ განცხადებულად მამისა ჩემისათვის გითხრა თქუენ. **26** მას დღესა შინა ითხოოთ სახელითა ჩემითა, და არა გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: მე ვჰკითხო მამასა ჩემსა თქუენთვის. **27** რამეთუ თვთ მამასა ჩემსა უყუართ თქუენ, რამეთუ თქუენ მე შემიყუარეთ და გრწმენა რამეთუ მე ღმრთისაგან გამოვედ. **28** გამოვედ მამისაგან და მოვედ სოფლად და კუალად დაუტეობ სოფელსა და მივალ მამისა. **29** ჰრქუეს მას მოწაფეთა მისთა: აჰა აწ განცხადებულად იტყვ და იგავსა არცა ერთსა რას იტყვ. **30** და აწ უწყით ჩუენ, რამეთუ ყოველივე იცი და არა გიჰმს, რადთა გკითხოს ვინმე. ამის გამო გურწამს, რამეთუ ღმრთისაგან გამოხუედ. **31** მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: აწ სამე გრწამს? **32** აჰა მოვალს ჟამი და მოწევნულ არს, რამეთუ განიბნინეთ კაცად-კაცი თვსად ადგილად და მე მარტოდ დამიტეოთ; და არა ვარ მე მარტოდ, არმედ მამად ჩემი ჩემ თანა არს. **33** ამას გეტყოდე თქუენ, რადთა ჩემ თანა მშჯდობად გაქუნდეს. სოფელსა ამას ჭირი გაქუს, არამედ ნუ გეშინინ, რამეთუ მე მიძლევიეს სოფელსა.

17:1 ამას იტყოდა იესუ და აღიხილნა თუალნი თვისნი ზეცად და თქუა: მამაო, მოიწია ჟამი ჩემი, ადიდე მე შენი, რადთა ძემანცა შენმან გადიდოს შენ. **2** ვითარცა-ესე მოეც მას ჯელმწიფებად ყოველთა ჯორციელთად, რადთა ყოველი რომელი მოეც მას, მისცეს მათ ცხორებად საუკუნოდ. **3** და ესე არს ცხორებად საუკუნოდ, რადთა გიცოდიან შენ მხოლოდ ჭემმარიტი ღმერთი და რომელნი მოავლინე იესუ ქრისტე. **4** მე გადიდე შენ ქუეყანასა ზედა, საქმე აღვასრულე, რომელი მომეც მე, რადთა ვყო. **5** და აწ მადიდე მე, მამაო, თავისა შენისა თანა დიდებითა

მით, რომელი მაქუნდა წინაშე შენსა უწინარეს სოფლის დაბადებისა. **6** გამოუცხადე სახელი შენი კაცთა, რომელნი მომცენ მე სოფლისა ამისგან; შენნი იყვნეს და მე მომცენ იგინი, და სიტყუდ შენი დაუმარხავს. **7** და აწ უცნობიეს, რამეთუ ყოველი, რომელი მომეც მე, შენგან არს. **8** რამეთუ სიტყუანი, რომელნი მომცენ მე, მივსცენ მათ, და მათ მიიხუნეს და ცნეს ჭეშმარიტად, რამეთუ შენგან გამოვედ, და ჰრწმენა, რამეთუ შენ მომავლინე მე. **9** მე მათთვის გკითხავ; არა თუ სოფლისათვის გკითხავ, არამედ მათთვის, რომელნი მომცენ მე, რამეთუ შენნი არიან. **10** და ჩემი ყოველი შენი არს, და შენი ჩემი არს, და დიდებულ ვარ მე მათ შორის. **11** და არღარა ვარ მე სოფელსა ამას, და ესენი სოფელსა შინა არიან, და მე შენდა მოვალ. მამაო წმიდაო, დაიცვენ ესენი სახელითა შენითა, რომელნი მომცენ მე, რადთა იყვნენ ერთობით, ვითარცა ჩუენ. **12** ოდეს ვიყავ მათ თანა სოფელსა შინა, მე ვსცევდ მათ სახელითა შენითა; რომელნი მომცენ მე, დავიცვენ, და არავინ მათგანი წარწყმდა, გარნა მე იგი წარწყმედისაჲ, რადთა წერილი აღესრულოს. **13** ხოლო აწ შენდა მოვალ და ამას ვიტყვ სოფელსა შინა, რადთა აქუნდეს მათ სიხარული ჩემი სავსებით. **14** მე მივსცენ მათ სიტყუანი შენნი, და სოფელმან მოიძულნა იგინი, რამეთუ არა არიან სოფლისა ამისგანნი, ვითარცა მე არა ვარ სოფლისა ამისგან. **15** არა ვიტყვ, რადთა აღიხუნე იგინი სოფლისაგან, არამედ რადთა დაიცვნე იგინი ბოროტისაგან. **16** სოფლისაგანნი არა არიან, ვითარცა მე არა სოფლისაგანი ვარ. **17** წმიდა-ყვენ ესენი ჭეშმარიტებითა, რამეთუ სიტყუად შენი ჭეშმარიტ არს. **18** ვითარცა მომავლინე მე სოფლად, მეცა წარვაველინებ მათ სოფლად. **19** და მათთვის წმიდა-ვჰყოფ თავსა ჩემსა, რადთა იგინიცა იყვნენ წმიდა ჭეშმარიტებით. **20** და არა ამათთვის ხოლო გკითხავ, არამედ ყოველთათვის, რომელთა ჰრწმენეს სიტყუთა მათითა ჩემდა მომართ; **21** რადთა ყოველნი ერთ იყვნენ, ვითარცა შენ, მამაო,

ჩემდამო, და მე შენდამი, რადთა იგინიცა ჩუენ შორის ერთ იყვნენ, რადთა სოფელსა ჰრწმენეს, რამეთუ შენ მომავლინე მე. **22** და მე დიდებად, რომელი მომეც მე, მივეც მათ, რადთა იყვნენ ერთ, ვითარცა ჩუენ ერთ ვართ. **23** მე მათ შორის, და შენ ჩემ თანა, რადთა იყვნენ სრულ ერთობითა, და რადთა უწყოდის სოფელმან, რამეთუ შენ მომავლინე მე და შეიყუარენ იგინი, ვითარცა მე შემიყუარე. **24** მამაო, რომელნი-ესე მომცენ მე, მნებავს, რადთა, სადაცა მე ვიყო, იგინიცა ჩემ თანა იყვნენ, რადთა ხედვიდენ დიდებასა ჩემსა, რომელი მომეც მე, რამეთუ შემიყუარე მე უწინარეს სოფლის დაბადებისა. **25** მამაო მართალო, და სოფელმან შენ არა გიცნა, ხოლო მე გიცან მე, და მათცა ცნეს, რამეთუ შენ მომავლინე მე. **26** და ვაუწყე სახელი შენი და ვაუწყო, რადთა სიყუარულითა მით, რომლითა შემიყუარე მე, მათ შორის იყოს, და მე მათ თანა.

18:1 ესე თქუა იესუ და გამოვიდა მოწაფითურთ თვისით წიად ჯევსა მას ნაძოვანსა, სადაცა-იგი იყო მტილი, რომელსა შევიდა თავადი და მოწაფენი მისნი. **2** იცოდა იუდაცა, მიმცემელმან მისმან, ადგილი იგი, რამეთუ მრავალ-გზის შესრულ იყო მუნ იესუ მოწაფითურთ თვისით. **3** ხოლო იუდა წარიყვანა ერი და მღდელთ-მოდღუართა და ფარისეველთაგან მსახურნი და მოვიდა მუნ სანთლებითა და ლამპრებითა და საჭურველითა. **4** ხოლო იესუ იცოდა ყოველი იგი მომავალი მის ზედა, გამოვიდა და ჰრქუა მათ: ვის ეძიებთ? **5** მიუგეს და ჰრქუეს მას: იესუს ნაზარეველსა. ჰრქუა მათ იესუ: მე ვარ. დგა იუდაცა, მიმცემელი იგი მისი, მათ თანა. **6** და ვითარცა ჰრქუა მათ: მე ვარ, გარეუკუნეცეს და დაეცნეს ქუეყანასა. **7** მერმე კუალად ჰკითხა მათ: ვის ეძიებთ? და მათ ჰრქუეს მას: იესუს ნაზარეველსა. **8** ჰრქუა მათ იესუ: გარქუ თქუენ, ვითარმედ: მე ვარ. უკუეთუ მე მეძიებთ, უტევენით ესენი, წარვიდენ. **9** რადთა აღესრულოს

სიტყუაჲ იგი, რომელი თქუა, ვითარმედ: რომელნი მომცენ მე, არა წარვწყმიდე მათგანი არცა ერთი. **10** ხოლო სიმონ-პეტრეს აქუნდა მახვლი, აღმოიკადა იგი და სცა მონასა მღდელთ-მოდღურისასა და წარჰკუეთა ყური მისი მარჯუენე. ხოლო იყო სახელი მონისაჲ მის მალქოზ. **11** ჰრქუა იესუ პეტრეს: დადევე მახვლი ქარქაშსა! სასუმელი, რომელი მომცა მე მამამან, არა შევსუაა იგი? **12** ხოლო კრებულმან მან და ათასისთავმან და მსახურთა მათ ჰურიათამან შეიპყრეს იესუ და შეკრეს იგი. **13** და მიიყვანეს იგი პირველად ანნაჲსა, რამეთუ იყო სიმამრი კაიაფაჲსი, რომელი იყო მღდელთ-მოდღუარი მის წელიწდისაჲ. **14** ხოლო ესე კაიაფა იყო, რომელმან აზრაზა ჰურიათა, ვითარმედ: უმჯობეს არს კაცისა ერთისა სიკუდილი ერისათჳს. **15** მისდევდა იესუს სიმონ-პეტრე და სხუაჲ იგი მოწაფეჲ. ხოლო მოწაფე იგი ერთი მეცნიერ იყო მღდელთ-მოდღურისა და შევიდა იესუჲს თანა ეზოსა მღდელთ-მოდღურისასა. **16** ხოლო პეტრე დგა კარსა თანა გარეშე. განვიდა ერთი იგი მოწაფე, რომელი იყო მეცნიერ მღდელთ-მოდღურისა, და ჰრქუა მეკარესა მას დედაკაცსა და შეიყვანა პეტრე. **17** ჰრქუა მეკვალმან მან მეკარემან პეტრეს: ნუუკუე შენცა მოწაფეთაგანი ხარ მის კაცისათაჲ? ხოლო პეტრე თქუა: არა ვარ. **18** დგეს მონანი იგი და მსახურნი მღდელთ-მოდღუართანი, და ნაკუერცხალი აღეგზნა, რამეთუ ყინელი იყო, და ტფებოდეს. დგა მათ თანა პეტრეცა და ტფებოდა. **19** ხოლო მღდელთ-მოდღუარმან მან ჰკითხა იესუს მოწაფეთა მისთათჳს და მოძღურებისა მისისათჳს. **20** მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: მე განცხადებულაჲ ვეტყოდე სოფელსა და მე მარადის ვასწავებდ შესაკრებელსა და ტაძარსა შინა, სადა-იგი ყოვლაჲვე ჰურიანი შეკრებიან, ხოლო ფარულად არარას ვეტყოდე. **21** რაჲსა მკითხავ მე? ჰკითხე მათ, რომელთა ესმოდა, რასა ვასწავებდ მათ. აჰა ამათ იციან, რასა-იგი ვეტყოდე მათ. **22** და ვითარცა ესე თქუა იესუ, ერთმან მსახურთაგანმან მუნ

მდგომარეობის სცა ყურძნისა იესუს და ჰრქუა: ესრეთ სიტყუას-უგება მღდელთ-მოდღუარსა? **23** ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ ბოროტსა ვიტყოდე, წამე ბოროტისათჳს; უკუეთუ კეთილსა, რადსათჳს მცემ? **24** და მიავლინა იგი ანა კრული კაიაფაძსა, მღდელთ-მოდღურისა. **25** ხოლო სიმონ-პეტრე დგა და ტფებოდა. ჰრქუეს მას მუნ მდგომარეთა მათ: ნუუკუე შენცა მოწაფეთა მისთაგანი ხარ? ხოლო მან უვარ-ყო და თქუა: არა ვარ. **26** ჰრქუა მას ერთმან მონათაგანმან მღდელთ-მოდღურისამან - ნათესავი იყო მისი, რომელსა-იგი პეტრე წარჰკუეთა ყური - არა მე გიხილეთა მტილსა მას შინა მის თანა? **27** და კუალად უვარ-ყო პეტრე. და მეყსეულად ქათამმან იყივლა. **28** და მოიყვანეს იესუ კაიაფაძით ტაძრად. და იყო განთიად. და იგინი არა შევიდეს ტაძრად, რადთა არა შეიგინნენ, არამედ რადთა ჭამონ პასექი. **29** გამოვიდა პილატე მათა გარე და ჰრქუა მათ: რასა შესმენასა მოიღებთ კაცისა ამისა ზედა? **30** მიუგეს და ჰრქუეს მას: უკუეთუმცა არა ბოროტის-მოქმედი იყო, არამცა მიგეცით შენ ეგე. **31** ჰრქუა მათ პილატე: მიიყვანეთ ეგე თქუენ და სჯულისა თქუენისაებრ განიკითხეთ ეგე. ჰრქუეს მას ჰურიათა მათ: ჩუენდა არავისი ჯერ-არს მოკლვაჲ. **32** რადთა აღესრულოს სიტყუაჲ იგი იესუძსი, რომელ თქუა და აუწყებდა, რომლითა სიკუდილითა ეგულებოდა მოსიკუდიდ. **33** კუალად უკუე შევიდა პილატე ტაძრად და შეხადა იესუს და ჰრქუა მას: შენ ხარა მეუფეჲ ჰურიათაჲ? **34** ჰრქუა მას იესუ: შენ თავით თჳსით იტყჳ მაგას, ანუ სხუათა გითხრეს ჩემთჳს? **35** მიუგო პილატე და ჰრქუა მას: ნუუკუე მე ჰურიად ვარა? ნათესავთა შენთა და მღდელთ-მოდღუართა მოუცემიხარ შენ ჩემდა. რად გიქმნიეს? **36** მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: მეუფებაჲ ჩემი არა ამის სოფლისაგანი არს. უკუეთუმცა ამის სოფლისაგანი იყო მეუფებაჲ ჩემი, მსახურნიმცა ჩემნი ილუწიდეს ჩემთჳს, რადთა არამცა მივეცი ჰურიათა. ხოლო აწ მეუფებაჲ ჩემი არა არს ამიერ

სოფლით. **37** ჰრქუა მას პილატე: უკუეთუ მეუფე ხარ შენ? ჰრქუა მას იესუ: შენ იტყვ, რამეთუ მეუფე ვარ მე. ამისთჳს შობილ ვარ და ამისათჳს მოვივლინე სოფლად, რადთა ვწამო ჭემმარიტი. ყოველი რომელი ჭემმარიტებისგან იყოს, ისმინოს ჳმისა ჩემისად. **38** ჰრქუა მას პილატე: რად არს ჭემმარიტებად? და ვითარცა ესე თქუა, კუალად გამოვიდა და ჰრქუა ჰურიათა მათ: მე არცა ერთსა ბრალსა ვჰპოებ ამის თანა. **39** ხოლო არს ჩუეულებად თქუენი, რადთა ერთი მიგიტეო თქუენ დღესასწაულსა ამას. გნებავსა, რადთა მიგიტეო თქუენ მეუფე ჰურიათად? **40** კუალად უკუე ღალატ-ყვეს ყოველთა და თქუეს: ნუ ეგე, არამედ ბარაბა. და იყო ესე ბარაბა ავაზაკი.

19:1 მაშინ მოიყვანა პილატე იესუ და ტანჯა იგი. **2** და ერისაგანთა მათ შეთხზეს გზრგზნი ეკალთაგან და დაადგეს თავსა მისსა და სამოსელი ძოწეული შეჰმოსეს მას. **3** და მოვიდიან მისა და ეტყუედ მას: გიხაროდენ, მეუფეო ჰურიათაო! და სცემდეს ყურიმალსა. **4** გამოვიდა უკუე კუალად გარე პილატე და ჰრქუა მათ: აჰა გამოვიყვანო იგი გარე თქუენდა, რადთა სცნათ, რამეთუ მის თანა არცა ერთი ბრალი ვპოე. **5** გამოვიდა იესუ გარე, და ედგა ეკლისა იგი გზრგზნი და ძოწეული სამოსელი. და ჰრქუა მათ პილატე: აჰა კაცი იგი! **6** და ვითარცა იხილეს იგი მღდელთ-მოდღუართა მათ და მსახურთა, ღალად-ყვეს და თქუეს: ჯუარს-აცუ, ჯუარს-აცუ ეგე! ჰრქუა მათ პილატე: მიიყვანეთ ეგე თქუენ და ჯუარს-აცუთ, რამეთუ მე მაგის თანა ბრალსა არარას ვჰპოებ. **7** მიუგეს ჰურიათა და ჰრქუეს მას: ჩუენ სჯული გუაქუს და, სჯულისა ჩუენისაებრ თანა-აც სიკუდილი, რამეთუ თავი თჳსი ძედ ღმრთისა ყო. **8** ვითარცა ესმა სიტყუად ესე პილატეს, უფროდს შეეშინა. **9** და შევიდა კუალად მუნვე ტაძრად და ჰრქუა იესუს: ვინად ხარ შენ? ხოლო იესუ სიტყუად არა მიუგო მას. **10** ჰრქუა მას პილატე: მე

არას მეტყვა? ანუ არა უწყია, რამეთუ ჯელმწიფებად მაქუს
ჯუარს-ცუმად შენდა და ჯელმწიფებად მაქუს განტევებად შენდა?
11 ჰრქუა მას იესუ: არა გაქუს ჯელმწიფებად ჩემი არცა ერთი,
უკუეთუმცა არა მოცემულ იყო შენდა ზეგარდამო. ამისათჳს
მიმცემელსა ჩემსა შენდა უდიდესი ცოდვად აქუს. **12** ამის გამო
პილატეს უნდა განტევებად მისი, ხოლო ჰურიანი იგი
ღაღადებდეს და იტყოდეს: უკუეთუ ეგე განუტეო, არა ხარ
მოყუარე კეისრისად, რამეთუ ყოველი, რომელი მეუფედ იტყვნ
თავსა თჳსსა, სიტყუას-უგებნ კეისარსა. **13** ხოლო პილატეს რად
ესმა სიტყუად ესე, გამოიყვანა იესუ გარე და დაჯდა იგი
საყდართა ზედა, ადგილსა მას, რომელსა ჰრქვან ქვაფენილ,
ხოლო ებრაელებრ კაპპათა. **14** და იყო პარასკევი პასქადსად, და
ჟამი იყო მეექვსე. ჰრქუა პილატე ჰურიათა მათ: აჰა მეუფე
თქუენი! **15** ხოლო იგინი ღაღადებდეს და იტყოდეს: აღილე,
აღილე და ჯუარს-აცუ ეგე! ჰრქუა მათ პილატე: მეუფე თქუენი მე
ჯუარს-ვაცუაა? მიუგეს მღდელოთ-მოდღუართა მათ და ჰრქუეს:
არა გჳვის ჩვენ მეუფე, გარნა კეისარი. **16** მაშინ მისცა იგი მათ,
რადთა ჯუარს-ეცუას. ხოლო მათ წარიყვანეს იესუ. **17** და ეკიდა
თჳთ ჯუარი თჳსი, და განვიდა ადგილსა მას თხემისა, რომელსა
ჰრქვან ებრაელებრ გოლგოთა. **18** და მუნ ჯუარს-აცუეს იგი, და
მის თანა სხუანი ორნი ამიერ და იმიერ და შორის იესუ. **19** და
დაწერა პილატე ფიცარი და დასდვა ჯუარსა მას ზედა. და იყო
წერილი ესრე: იესუ ნაზარეველი, მეუფე ჰურიათად. **20** ესე
ფიცარი მრავალთა ჰურიათა აღმოიკითხეს, რამეთუ მახლობელ
იყო ქალაქსა ადგილი იგი, სადა ჯუარს-აცუეს იესუ. და იყო
წერილი ებრაელებრ და ჰრომაელებრ და ბერძლ. **21** ეტყოდეს
უკუე პილატეს მღდელოთ-მოდღუარნი იგი ჰურიათანი: ნუ
დასწერ მეუფედ ჰურიათა, არამედ ვითარმედ მან თქუა: მეუფე
ჰურიათად ვარი მე. **22** ჰრქუა მათ პილატე: რომელი დავწერე,
დავწერე. **23** და ერისაგანთა მათ, რომელთა ჯუარს-აცუეს იესუ,

მოიღეს სამოსელი მისი და განიყვეს ოთხად ნაწილად, თითოეულმან ერისაგანმან ნაწილი. ხოლო კუართი იგი, რომელი იყო უკერველ, ზეით გამოქსოვილ ყოვლად. **24** თქუეს უკუე ურთიერთას: არა განვხიოთ ესე, არამედ წილ-ვიგდოთ ამას ზედა, ვისაცა იყოს, რადთა აღესრულოს წერილი იგი: განიყვეს სამოსელი ჩემი თავისა მათისა და კუართსა ჩემსა ზედა განიგდეს წილი. ერისაგანთა მათ ესე ყვეს. **25** ხოლო დგეს ჯუარსა მას თანა იესუდსა დედად მისი და დედისა მისისად, მარიამ კლეოპადსი, და მარიამ მაგდალენელი. **26** ხოლო იესუ ვითარცა იხილა დედად თვისი და მოწაფე იგი, რომელი უყუარდა, წინაშე მდგომარენი, ჰრქუა დედასა თვისსა: დედაკაცო, აჰა ძე შენი! **27** და მერმე მოწაფესა მას ჰრქუა: აჰა დედად შენი! და მიერთგან წარიყვანა იგი მოწაფემან მან თვისთა თანა. **28** ამისა შემდგომად იხილა იესუ, რამეთუ ყოველივე აღსრულებულ არს. და რადთა აღესრულოს წერილი იგი, თქუა: მწყურის. **29** დგა მუნ ჭურჭელი ძმრითა სავსე. და მათ ღრუბელი აღავსეს ძმრითა მით უსუჰსა თანა და დაადგეს ლერწამი და მიუჰყრეს პირსა მისსა. **30** და ოდეს მიიღო ძმარი იგი იესუ, თქუა: ესეცა წერილი აღსრულებულ არს. და მიიდრიკა თავი და განუტევა სული. **31** ხოლო ჰურიათა მათ, რამეთუ პარასკევი იყო, რადთა არა დაადგრეს გუამი მისი ჯუარსა ზედა შაბათადმდე, რამეთუ იყო დიდ დღე იგი შაბათისად მის, ჰკითხეს პილატეს, რადთა წვენი მათნი განუტეხნენ და გარდამოიხუნენ. **32** მოვიდეს ერისაგანნი იგი და პირველისანი მის განუტეხნეს წვენი, და ერთისად მის ეგრეთვე, რომელნი ჯუარ-ცუმულ იყვნეს მის თანა. **33** ხოლო მო-რად-ვიდეს იესუდსა და იხილეს იგი, რამეთუ მომკუდარ იყო, არა განუტეხნეს წვენი მისნი, **34** არამედ ერთმან ერისაგანმან ლახურითა უგუმირა გუერდსა მისსა, და მეყსეულად გარდამოჰდა სისხლი და წყალი. **35** და რომელმან იხილა, წამა, და ჭეშმარიტ არს წამებად მისი, და მან უწყის, რამეთუ

ჭემმარიტსა იტყვს, რადთა თქუენცა გრწმენეს. **36** რამეთუ იყო ესე, რადთა წერილი აღესრულოს, ვითარმედ: ძუალი მისი არა შეიმუსროს. **37** და სხუად წერილი იტყვს: იხილონ, რომელსა-იგი უგმირეს. **38** ამისა შემდგომად ჰკითხა პილატეს იოსებ, რომელი იყო არიმათიადთ, რამეთუ იყო იგი მოწაფე იესუდსი ფარულად, შიშისათჳს ჰურიათადასა რადთა აღიღოს გუამი იესუდსი. და უბრძანა მას პილატე, მოვიდა და აღიღო გუამი მისი. **39** მოვიდა ნიკოდიმოსცა, რომელი-იგი მოსრულ იყო იესუდსა ღამე პირველ, და მოიღო აღრეული მურისა და ალოდსად ვითარ ასი ლიტრაჲ. **40** და მოიღეს გუამი იესუდსი და შეგრაგნეს იგი ტილოებითა სულნელთა მათ თანა, ვითარცა ჩუეულებად არს ჰურიათა დაფლვისად. **41** იყო ადგილსა მას, სადა ჯუარს-ეცუა, მტილი, და მტილსა მას შინა საფლავი ახალი, რომელსა არავინ დადებულ იყო. **42** მუნ დადვეს გუამი იესუდსი პარასკევისათჳს ჰურიათადასა, რამეთუ მახლობელ იყო საფლავი იგი.

20:1 ერთსა მას შაბათსა მოვიდა მარიამ მაგდალენელი განთიად, ვიდრე ბნელდა იყო, საფლავსა მას ზედა და იხილა ლოდი იგი აღებული კარისა მისგან საფლავისა. **2** რბიოდა და მოვიდა სიმონ-პეტრესა და სხვსა მის მოწაფისა, რომელი უყუარდა იესუს, და რქუა მათ: აღიღეს უფალი საფლავისაგან, და არა უწყი, სადა დადვეს იგი. **3** გამოვიდა პეტრე და სხუად იგი მოწაფე და მოვიდოდეს საფლავად. **4** რბიოდეს ორნივე ზოგად. ხოლო სხუად იგი მოწაფე წინა რბიოდა უადრეს პეტრესსა და მოვიდა პირველად საფლავად. **5** და შთახედა საფლავსა მას და იხილნა ტილონი იგი ხოლო მდებარენი და შინა არა შევიდა. **6** მოვიდა სიმონ-პეტრეცა შემდგომად მისა და შევიდა საფლავად და იხილნა ტილონი იგი მდებარენი. **7** და სუდარი იგი, რომელი იყო თავსა მისსა არა ტილოთა თანა მდებარე, არამედ თჳსაგან შეკეცილი ერთსა ადგილსა. **8** მაშინ შევიდა სხუადცა იგი მოწაფე,

რომელი მოვიდა პირველად პეტრესა საფლავად. და იხილეს და
ჰრწმენა. **9** რამეთუ არღა იცოდეს წერილისად, ვითარმედ:
ჯერ-არს მისი მკუდრეთით აღდგომა. **10** წარვიდეს უკუე
კუალად თვსაგან მოწაფენი იგი. **11** ხოლო მარიამ დგა გარეშე
საფლავსა მას თანა და ტიროდა. და ვითარ ტიროდა, შთახედა
საფლავსა მას. **12** და იხილნა ორნი ანგელოზნი, სპეტაკითა
მოსილნი, მსხდომარენი ერთი თავით და ერთი ფერჯით,
სადა-იგი იდვა გუამი უფლისა იესუდსი. **13** და ჰრქუეს მას
ანგელოზთა მათ: დედაკაცო, რაღსა სტირ? ხოლო მან ჰრქუა მათ,
რამეთუ აღიღეს უფალი ჩემი საფლავით და არა უწყი, სადა
დადვეს იგი. **14** ესე რაღ თქუა, მიიქცა გარე და იხილა იესუ
მდგომარე და არა უწყოდა, რამეთუ იესუ არს. **15** ჰრქუა მას
იესუ: დედაკაცო, რაღსა სტირ? ვის ეძიებ? მას ეგონა, ვითარმედ
მემტილე იგი არს, და ჰრქუა მას: უფალო, უკუეთუ შენ აღიღე
იგი, მითხარ მე, სადა დასდევ, და მე წარმოვილო იგი. **16** ჰრქუა
მას იესუ: მარიამ! მიიხილა მან გარეთ და ჰრქუა ებრაელებრ:
რაბზუნნი! რომელსა ჰრქვან მოძლუარ, და მირბიოდა
შემთხუევად მისა. **17** რქუა მას იესუ: ნუ შემომეხები მე, რამეთუ
არღა აღსრულ ვარ მამისა ჩემისა; წარვედ ძმათა ჩემთა და არქუ
მათ: აღვალ მამისა ჩემისა და მამისა თქუენისა, ღმრთისა ჩემისა
და ღმრთისა თქუენისა. **18** მოვიდა მარიამ მაგდალენელი
თხრობად მოწაფეთა მისთა, რამეთუ იხილა უფალი და ესრეთ
ჰრქუა მას. **19** და ვითარცა შემწუხრდა დღე იგი ერთშაბათისად
მის, და კარნი იგი დაჯშულ იყვნეს, სადა-იგი იყვნეს მოწაფენი
შეკრებულ შიშისათვს ჰურიათადსა, მოვიდა იესუ და დადგა
შორის მათსა და ჰრქუა მათ: მშვდობად თქუენ თანა! **20** და
ვითარცა ესე თქუა, უჩუენა მათ ჯელნი თვსნი და გუერდი მისი.
და განიხარეს მოწაფეთა, იხილეს რაღ უფალი. **21** რქუა მათ იესუ
კუალად: მშვდობად თქუენ თანა! ვითარცა მომავლინა მე მამამან,
მეცა წარგავლინებ თქუენ. **22** და ვითარცა ესე თქუა შეჰბერა მათ

და რჰქუა: მიიღეთ სული წმიდაჲ. **23** უკუეთუ ვიეთნიმე მიუტევნეთ ცოდვანი, მიეტევნენ მათ; და უკუეთუ ვიეთნიმე შეიპყრნეთ, შეპყრობილ იყვნენ. **24** ხოლო თომა, ერთი იგი ათორმეტთაგანნი, რომელსა ერქუა მარჩბივ, არა იყო მათ თანა, ოდეს-იგი მოვიდა იესუ. **25** უთხრობდეს მას სხუანი იგი მოწაფენი, ვითარმედ: ვიხილეთ ჩვენ უფალი. ხოლო მან ჰრქუა მათ: უკუეთუ არა ვიხილო ჳელთა მისთა სახე იგი სამსჭუალთაჲ და დავსხნე თითნი ჩემნი ადგილსა მას სამსჭუალთასა და დავსდვა ჳელი ჩემი გუერდსა მისსა, არასადა მრწმენეს. **26** და შემდგომად რვისა დღისა კუალად იყვნეს მოწაფენი მისნი შინაგან, და თომაცა მათ თანა. და შევიდა იესუ კართა ჳშულთა და დადგა შორის მათსა და ჰრქუა მათ: მშჯდობაჲ თქუენ თანა! **27** მერმე ჰრქუა თომას: მოყვენ თითნი შენნი და იხილენ ჳელნი ჩემნი და მოიღე ჳელი შენი და დამდევ გუერდსა ჩემსა და ნუ იყოფი ურწმუნო, არამედ გრწმენინ. **28** მიუგო თომა და ჰრქუა: უფალი ჩემი და ღმერთი ჩემი! **29** ჰრქუა მას იესუ: რამეთუ მიხილე და გრწამს; ნეტარ არიან, რომელთა არა უხილავ და ვჰრწმენე. **30** მრავალნი სხუანიცა სასწაულნი ქმნნა იესუ წინაშე მოწაფეთა თჳსთა, რომელნი არა დაწერილ არიან წიგნსა ამას. **31** ხოლო ესე დაიწერა, რადთა გრწმენეს, რამეთუ იესუ არს ქრისტე, ძე ღმრთისაჲ, და რადთა გრწმენეს და ცხორებაჲ გაქუნდეს სახელითა მისითა.

21:1 ამისა შემდგომად კუალად გამოუცხადა თავი თჳსი იესუ მოწაფეთა თჳსთა ზღუასა მას ზედა ტიბერიისასა. ხოლო გამოუცხადა ესრეთ: **2** იყვნეს ზოგად სიმონ-პეტრე და თომა, რომელსა ერქუა მარჩბივ, და ნათანაელ, რომელი იყო კანადთ გალილეადსადთ, და ძენი ზებედესნი და სხუანი მოწაფეთაგანნი ორნი. **3** ჰრქუა მათ სიმონ-პეტრე: წარვიდე სათხევლობად. ჰრქუეს მას: მოვიდეთ ჩუენცა შენ თანა. განვიდეს და შევიდეს

ნავსა. და მას ღამესა არარაჲ იპყრეს. **4** და ვითარცა განთენდებოდა, დგა იესუ კიდესა ზედა, და არა უწყოდეს მოწაფეთა, ვითარმედ უფალი არს. **5** ჰრქუა მათ იესუ: ყრმანო, საჭმელი ნუ გაქუს რაჲ? მიუგეს და ჰრქუეს: არა. **6** ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: სდევით ბადე ეგე მარჯუენით კერძო ნავისა მაგის და ჰპოოთ. ხოლო მათ სდევს ბადე იგი და ვერღარა ეძლო გამოთრევად სიმრავლისა მისგან თევზთაჲსა. **7** ჰრქუა პეტრეს მოწაფემან მან, რომელი უყუარდა იესუს, ვითარმედ: უფალი არს. ხოლო სიმონ-პეტრეს ვითარცა ესმა, ვითარმედ უფალი არს, მოირტყა შესამოსელი თვისი, რამეთუ შიშუელი იყო, და შთაიგდო თავი თვისი ზღუად. **8** ხოლო სხუანი მოწაფენი ნავითა მოვიდოდეს, რამეთუ არა შორს იყვნეს ქუეყანისაგან, არამედ ორას წყრთა ოდენ, და გამოითრევდეს ბადესა მას თევზითა სავსესა. **9** და ვითარცა გამოვდეს ქუეყანად, იხილეს ნაკურცხალი მდებარე და თევზი მას ზედა და პური. **10** ჰრქუა მათ იესუ: მოიღეთ თევზთა მათგანი, რომელი იპყართ. **11** აღვიდა სიმონ-პეტრეცა და გამოითრევდა ბადესა მას ქუეყანად, სავსესა დიდ-დიდითა თევზითა, რომელი იყო ას ერგასის და სამ. ესოდენ იყო, და არა განსთქდა ბადე იგი. **12** ჰრქუა მათ იესუ: მოვედით და ისადილენით. და არავინ მოწაფეთაგანმან კითხვად მისა, ვითარმედ: შენ ვინ ხარ? იცოდეს ყოველთა, რამეთუ უფალი არს. **13** მოვიდა იესუ და მოიღო პური იგი და მისცა მათ, და თევზი იგი ეგრეთვე. **14** ესე სამ-გზის გამოეცხადა იესუ მოწაფეთა თვისთა, აღ-რაჲ-დგა მკუდრეთით. **15** და ოდეს ისადილნეს, ჰრქუა სიმონ-პეტრეს იესუ: სიმონ იონაჲსო, გიყუარ მეა უფროდს ამათსა? ჰრქუა მას პეტრე: ჰე, უფალო, შენ უწყი, რამეთუ მიყუარ შენ. ჰრქუა მას იესუ: ამოენ კრავნი ჩემნი. **16** ჰრქუა მას მერმეცა მეორედ: სიმონ იონაჲსო, გიყუარ მეა? ჰრქუა მას პეტრე: ჰე, უფალო, შენ იცი, რამეთუ მიყუარ შენ. ჰრქუა მას იესუ: დამწყსენ ცხოვარნი ჩემნი. **17** კუალად ჰრქუა მას იესუ

მესამედ: სიმონ იონაძისო, გიყუარ მე? შეწუხნა პეტრე, რამეთუ
ჰრქუა მას მესამედ: გიყუარ მე? და ჰრქუა მას: უფალო, შენ
ყოველი უწყი და ყოველი იცი, რამეთუ მიყუარ შენ. ჰრქუა მას
იესუ: დამწყსენ ცხოვარნი ჩემნი. **18** ამენ, ამენ გეტყვ შენ: ოდეს
იყავ ჭაბუკ, შეირტყი თავით თვსით და ხვდოდი, ვიდრეცა
გნებავნ. ხოლო რაჟამს დაჰბერდე, განიპყრნე ჳელნი შენნი, და
სხუამან შეგარტყას შენ და წარგიყვანოს, ვიდრეცა შენ არა
გინდეს. **19** ხოლო ესე თქუა და აუწყებდა, რომლითა
სიკუდილითა ადიდოს ღმერთი. და ვითარცა ესე თქუა, ჰრქუა
მას: შემომიდეგ მე. **20** მოიქცა პეტრე და იხილა მოწაფე იგი,
რომელი უყუარდა იესუს, მისდევდა რად, რომელი-იგი
მიყრდნა სერობასა მას მკერდსა მისსა და ჰრქუა მას: უფალო,
ვინ არს, რომელი მიგცემს შენ? **21** ესე ვითარცა იხილა პეტრე,
ჰრქუა იესუს: უფალო, ხოლო ესე რად? **22** ჰრქუა მას იესუ:
უკუეთუ მინდეს ყოფად მაგისი, ვიდრემდე მოვიდე, შენდა რად?
შენ მე შემომიდეგ. **23** და განჳდა სიტყუად ესე ძმათა შორის,
ვითარმედ: მოწაფე იგი არა მოკუდეს. და არა ჰრქუა მას იესუ,
ვითარმედ: არა მოკუდეს, არამედ: უკუეთუ მინდეს მაგისი
ყოფად, ვიდრე მოსლვად ჩემდამდე, შენდა რად? **24** ესე არს
მოწაფე იგი, რომელი წამებს ამათთვს და რომელმან დაწერა ესე.
და უწყით, რამეთუ ჭეშმარიტ არს წამებად მისი. **25** და არიან
სხუანიცა მრავალ, რომელ ქმნნა იესუ, რომელნი თუმცა
დაიწერებოდეს თითოეულად, არცაღა ვჰგონებ, ვითარმცა
სოფელმან ამან დაიტია აღწერილი წიგნები.